

Címlap

ÖSSZETETT EGYÉNI BAJNOKSÁG

Közvetlenül az ONEB eredmény-hirdetése után átvehették érmeiket az idei Összetett Bajnokság kategóriánkénti I-II-III. helyezettei. A lap bajnoki eredményeket tartalmazó oldalain az összes értékelt versenyző eredménye olvasható - kategóriánként. (Az mtfisz-honlapon a teljes mezőny részeredményei is elérhetőek!). A bajnokok közül a következők nyertek a lehetséges minimális 4 ill. 3 helyezési számmal: F75: Dudás István OSC, F85: Balla Sándor KFK, N40: Wengrin Ágnes TTE, N50: Muzsnay Ágota dr., N60: Hegedűs Ágnes BEA, N65: Cser Borbála HER és N70: Éliás Vilmosné TTE. E cikksorozatban gyakran feltettük a kérdést, hogy az 5 évvel korábbi bajnokok közül hányan lesznek egy kategóriával feljebb is bajnokok? Nos, ezúttal hatan lettek összetettben első a 2005-ös bajnokok közül: F45: Gyulai Zoltán MSE, F50: Balla Sándor HSE, F55: Boros Zoltán HSE, F70: Dudás István OSC, Balla Sándor KFK és N60: Hegedűs Ágnes BEA. Végül egy 2015-ben eldönthető kérdést teszünk fel: Az idei első

közül ki nyer összetett egyéni bajnokságot 5 év múlva?

A Szenior Egyesületi Bajnoki Pontverseny

Az ONEB, ill. az október 23-24-i két bajnokság (OCSB és OEVB) számos kérdésre választ adott. Ilyen kérdések voltak: Utóléri-e a TTE a vezető HSE-t? Megőrzi-e előnyét a harmadik helyen a PSE? A tavalyi harmadik BEAC tud-e javítani és ez a javítás a harmadik vagy a negyedik helyezést jelenti? De nyilván a középmezőnyhöz tartozó egyesületek is minél több pont szerzésével szerettek volna javítani pillanatnyi helyzetükön.

Az első 10 helyen végzett egyesület végső sorrendje (zárójelben az ONEB-en, az OCSB-n ill. az EV-n szerzett pontok):

1. HSE 274 (35+24+12) pont, 2. TTE 269 (43+22+15), 3. PVM 126 (27+11+7), 4. BEA 119 (17+21+7), 5. PSE 115 (16+14+2), 6. HSP 94 (13+17+6), 7. OSC 90 (26+7+2), 8. HER 69 (14+8+10), 9. KST 67 (9+8+4), 10. SMA 65 (14+1+0).

Az 52 pontszerző egyesület végső helyezése és az egyes bajnokságokon szerzett pontjaik megtekinthetők az mtfisz honlapon.

Az 1-6. helyezett egyesület (és pontszerző versenyzőik) részére készített emléklapok átadása a hagyományoknak megfelelően lesz.

Agy

TÁJOLÓ

A Budapesti Tájfutók Szövetségének lapja

2010. 8. szám

A szerkesztőség vezetője:

Schell Antal

Szerkesztőbizottság:

Argay Gyula, Cseresnyés Ágnes,
Hajdu Martin, Józsa Sándor,
Nemesházi László,
Spilkóné Bacsó Piroska

Terjesztés: Keszthelyi Ildikó

Szerkesztőség:

1053 Budapest,
Curia u. 3. II/2.

Tel.: (06-1) 266-35-91

e-mail: tajolo1@t-online.hu

Hivatalos idő:

kedd, csütörtök
16–19 óráig

Kiadja:

a Budapesti Tájfutók Szövetsége

Felelős kiadó:

Bugar József

HU ISSN 1215-8526

Megjelenik évente
8 alkalommal

lapzárta megjelenik

8. szám 11. 09. 11. 19.

Megrendelhető

a Budapesti Tájfutók
Szövetségénél,
a szerkesztőség címén.

Nyomda:

HAPPYCARD Kft.

Ötvenesk a dobogón az egyéni OB-n

ORSZÁGOS NAPPALI EGYÉNI BAJNOKSÁG 2010

**Németbánya, október 16-17.,
avagy összecsapott selejtező után kiváló döntő**

A Veszprémi Tájfutó Club Németbánya központtal rendezte meg az idei nappali bajnokságot. Félő volt, hogy 10 éven belül egy harmadik OB-t nehezen bír el a terep (ráadásul azonos célhellyel), erre viszont szerencsére rácsáfolt a lelkes rendezői csapat, akik a döntőre igazi csemegét készítettek elő az újonnan kihelyesbített térképrésszel.

Selejtező

A szokásokhoz híven szombaton zajlottak a selejtező futamok a környék tájékozódásilag igen egyszerű és jól futható részein, már-már megkérdőjelezhetően könnyű pályáin és pontatlan térképeken. A térképen hiába kerestük a helyesbítés dátumát, nem találtuk, hiszen az előző itt rendezett 2003-as HOB óta csak egy rövid felülvizsgálatot végeztek el rajta. A verseny elnöke, Molnár Péter így foglalta össze a két nap közti színvonalbeli különbségeket: „Az újonnan kihelyesbített területeket egyértelműen a döntőre szántuk, így a selejtező pályái a régi részekben haladtak, amelyeket a versenyre igyekeztünk felülvizsgálni. A selejtező pályakitűzőjének koncepciója az volt, hogy a szabályzat által előírt rövidített, pörgős pályák legyenek az amúgy is nagyobb futósebességet megengedő részekben. Ezzel szemben a döntő terepe szintesebb és sziklásabb volt, így technikásabb rövid és útvonalválasztós hosszabb átmeneteket is könnyebben lehetett kitűzni rajta.” A bejutás nagyjából papírfórmula szerint zajlott minden kategóriában. Egyedül a felnőtt férfiaknál jutottak be 25-en, hiszen Werner Péter különleges dugókája folytán csak este tudták elővarázsolni az eredményét, és utólag betették a

döntő rajtlistájába. A helyzetről Péter is csak a rajtlistából értesült.

Döntő

A vasárnapi versenyen már tényleg kitétek magukért a rendezők, és a verseny is izgalmasan alakult.

Ritkán találkozni a Bakonyban ilyen nagy és összetett sziklarendszerrel, mint ami a pálya első felében a versenyzők elé tárult. Előnyben volt az, aki tudott iramot váltani a pályán belül többször is, hiszen jól futható gyors erdőrészek váltakoztak sziklás, meredek és technikás részekkel.

A pályakitűző értékes, színvonalas pályákat tűzött ki, kihasználta a futós és a figyelős rész adta

lehetőségeket is. Sikerült pár olyan átmenetet kitűznie, ahol a „csak a lila dózeren” elvet feladva egyesek kerülőket iktattak be, viszont azok sikeressége a részidőket elemezgetve már megkérdőjelezhető. Lényeg, hogy el kellett gondolkodni az útvonalválasztáson, és ez kell egy bajnokságon.

Na de nézzük az eredményeket!

Az újonc fiúknál Tóth Adrián több, mint 10%-os hézaggal nyert a német M. Otto és Mészáros Mátyás előtt. A nagyon gyors, 7 perces légvonalkm átlagával egyértelműen bebiztosította magának az összetett bajnoki győzelmet is. Az újonc lányoknál élesebb küzdelem alakult ki, ahol végül Viniczai Csenge szerzett aranyérmel Liszka Eszter előtt. Itt Weiler Virág az utolsó hegyről való lefutásnál hibázott, így csúszott vissza vezető helyről a végül megszerzett 6. helyre, és ezzel átadta az összetett bajnoki címet egyesülettársának, Liszka Eszternek.

Serdülő fiú kategóriában rajt-cél győzelmet aratva a pécsi Kazal Márton diadalmaskodott 5 perces előnnyel a második Péntek Mátyás, illetve a bronzérmes Hajdu Szása előtt, a lányoknál pedig Varsányi Kinga nyert kiegyensúlyozott futásával.

Kijelenthetjük, hogy az ifi fiúknál immár unalmas, ugyanakkor szenzációs módon Baumholczer Máté megszerezte idei ötödik egyéni bajnoki címét, igaz, a szerencse mellészegődött, hiszen a pálya közepén hibázott is, és a pálya utolsó részében egyre csökkent az előnye, ami végül 11mp maradt csak Liszka Krisztiánnal szemben. Ez azonban mégiscsak mellékes amellet, hogy Máté ötből ötször tarolt idén! A lányok versenyében szintén Pécsre került az aranyérem, Kovács Filoména remekelt, aki pedig negyedik egyéni bajnoki címét szerezte meg idén. A lányoknál gyakorlatilag befutóharc alakult ki, Filó ugyanis a 22 mp-es befutón verte meg a második helyen végzett DTC-s Đurčová Ivanat, illetve nem hagyta magát legyőzni Szokol Mónika által, aki végül 6 mp-es hátránnyal lett harmadik (ebből 4 mp-t kapott a befutón).

Junior kategóriákban Fehérvári Zsolt és Zsigmond Vanda nyertek pár perces előnnyel, de míg Zsolt elég jól belőtte az előírt 70 perces győztes időt, addig Vanda az elvárt időt negyed órával meghaladó időeredménnyel nyert. Kérdés, hogy az idén korábban már 3 bajnoki címet bezsebelő Tóth Réka jelenléte változtatott volna-e ezen a tényen.

A felnőtt férfi kategória igazi izgalmakat tartogatott a nézők számára, hiszen az átfutón várakozó drukkerék láthatták, hogy a korábban rajtolt, addigi vezető Lenkei Zsolt idejét megdöntve érkezett Ádám a céltől ÉK-re található jellegfa pontra. Ezt az előnyt a célban már nem halották a résztvevők, ugyanis Ádám frissítés után nem érintette a pontot, és így futott tovább! Szomorú, hogy egy ilyen kaliberű versenyzőnek egyetlen klubtársa sem volt jelen az átfutáskor, hogy hibájára figyelmesse. Ádám kiestével Zsolt győzelme egyértelművé vált, aki idén az egyéni bajnoki címekből betriplázott,

és Ádám betlije lévén az összetettet is megnyerte. (Igaz, Ádám amúgy sem nyert volna, hiszen a befutópont előtti utolsó 2 pontot elrontotta.) A második helyre amolyan meglepetés-ember, Pelyhe Dániel küzdötte fel magát, aki sérüléséből visszatérve az utóbbi időszak folyamatos és javuló edzőmunkájának köszönhetően talán nem is lepődött meg sikerén. A dobogó harmadik fokára Boga Tamás állt, a magyar bajnoki bronzérmet pedig a versenyben negyedik helyezett Kerényi Máté kapta.

A felnőtt női kategóriát ezen a versenyen egyértelműen Szerencsi Ildikó dominálta, aki képes volt magas tempó mellett minimális hibával átküzdeni magát a sziklás domboldalban, ahol versenytársai sorra kihullottak. Ildikó szenzációs, 6 percces előnnyel nyert Gyurkó Fanni előtt, aki a sziklás részben több helyről összeszedve hibázott összesen 5 perccel, illetve 7 perccel verte a harmadik helyezett Kelemen Bernadettet, aki viszont egyetlen sziklapontra hagyta ott ezt a 7 perccel. Ildikó ezzel a bajnoksággal feltette a pontot idén az i-re, hiszen Lenkei Zsolthoz hasonlóan a 2010-es év mérlegén náluk három egyéni győzelem és az összetett bajnoki győzelem szerepel.

Az N21E kategória dobogószói és helyezettei

A tipós hegemoniát a férfi 21-50 kategóriákban csak a törös Nagy István győzelme törte meg Baracsi Ricsi fölött, hiszen a győztesek sorban: Lenkei Zsolt, Nagy István, Hajdu Martin, Egei Tamás és Juhász Miklós. Parádés egyesületi váltó lett is belőlük egy héttel később!

A szenior női kategóriákban gyakorlatilag visszaközönte a korábbi bajnokságok győztese, egyedül N55-ben tűnt fel ismét Csökör Irén, aki idén a bajnokságokon megmutatta, hogy korosztályában még mindig ő a legjobb.

A gördülékeny rendezésnek köszönhetően hamar elkezdődött az eredményhirdetés, majd az összetett bajnokságok kihirdetése is megtörtént.

Szép díjakkal, szép élményekkel és jó hangulatban térhettünk haza elemmezgetni a pályáinkat és esetleges hibáinkat.

Novai Éva

Szerencsi Ildikó és Lenkei Zsolt is harmadik egyéni OB aranyukat zsebelték be idén az éjszakai és a közép-távú bajnokság után. Az ő gondolataik következnek.

Milyen elvárásokkal vágtatok neki a versenynek, bíztatok az idei triplázásban? Szerencsi Ildikó SZV, felnőtt női bajnok

Jó formában érkeztem a versenyre, ezért bíztam a sikerben, bár nem gondoltam volna, hogy ekkora lesz a különbség. Augusztus óta Budapesten lakom, így több lehetőségem van hegyekben edzeni, hétköznapokon is kerül szint a lábamba, és ez több önbizalmat adott.

Lenkei Zsolt TTE, felnőtt férfi bajnok

Egyértelműen győzni akartam, még akkor is, ha erre Kovács Ádámnak reálisan több esélye volt. Éreztem, hogy jó formában vagyok, nagyon kemény edzéseket csináltam, amik egyre jobban is mentek. Tudtam, hogy egy hiba nélküli menettel megcsíphetem Ádámot, csak erre koncentráltam.

Mit gondoltok a terepről és a pályákról?

Tudtad-e, miért árultak dinós pólokat a rajtba vezető úton?

Németbányától nem messze található az egykori lharkút település helyén létesített bauxitbánya. Itt található a bakonyi dinoszaurusz-lelőhely, ahonnan az első dinoszaurusz testfossziliák előkerültek a mai Magyarország területéről, pl. a Hungarosaurus (páncélos dinoszaurusz), az lharkutosuchus (növényevő krokodil), és a Bakonydraco (repülő hulló) darabjai.

Gondolatébresztő: módosítsunk a bajnoki rendszer szabályzatán?

A bajnoki rendszer 2010-es szabályzata kimondja, hogy az időskorúak minimális indítási időköze az ONEB-en legalább 6 perc. Történt azonban idén, hogy az F65-ös kategóriában igen népes, 33 fős mezőny alakult ki, ami 192 perces rajtoltatást eredményezett volna a döntőben (náluk nincs selejtező). A rendezők kérvényezték a 4 perces időközt, de még így is megesett, hogy a rajtoltatás utolsó 25 percében már csak az F65-ös kategória rajtolt. Elképzelhető tehát, hogy a helyzet nem csak idén alakult ki, hanem a jövőben is számolni kell vele.

Szerencsi Ildikó SZV, felnőtt női bajnok

Nagyon szeretem ezt a terepet, mindkét előző ob-t megnyertem itt. A selejtezőben akadtak gondjaim a térképpel, de a döntőben már minden rendben volt. Tetszett a hátsó sziklás hegyoldal, talán egy igazán hosszú átmenet hiányzott a pályából. Nekem a legnagyobb gondot a térkép papírmínősége jelentette, hiszen az már a pálya elején megkopott és elszakadt, több átmenetet kellett összeillesztgetnem.

Lenkei Zsolt TTE, felnőtt férfi bajnok

Előzetesen rövidnek tartottam a döntő pályát, viszont nagyon pontosan sikerült belőni a győztes időt. Több remek útvonalválasztós átmenetet is kítűztek, amelyekben sajnos nem mindig sikerült a legjobb útvonalat kiválasztanom. A terep technikailag nem jelentett komolyabb kihívást, de ezt ellensúlyozta a térkép pontatlansága és az a néhány lutri pont, amikre többen is kiszáltak.

A cyber tér kapcsolódó hírei:

Rendezői: veszpremitajfutoclub.hu/oneb2010/

Hivatalos: www.mtfsz.hu →

hírek → általános : Szerencsi Ildikó és Lenkei Zsolt triplázott; Útvonalválasztás az ONEB-en I. és II.

Szubjektív: www.myopera.com/zsebeisti → Alsóházi rangadó - ONEB 2010

Az F21E kategória dobogószámai

MA TE VOLTÁL A JOBB, INTERJÚ AZ EGYÉNI OB UTÁN

Azt hiszem a tájfutásban jártas embereknek nem nagyon kell bemutatnom Lenkei Zsoltot: 2007 óta tagja a felnőtt válogatottnak, azóta hazai és nemzetközi eredményeivel ma már a keret talán legbiztosabb tagjának számít. Idén négy egyéni bajnokságon indult, amiből hármat megnyert, így összetett bajnok lett. Úgy gondoltam, ha már lehetőségem adódott kifaggatni, a sablonos „mikor kezdte el tájfutni” kérdések helyett inkább arról kérdezném, hogyan zajlik az élete, és ezt hogyan tudja összeegyeztetni azt a tájfutó karrierjével.

2002-ben kerültél be először a korosztályos válogatottba, és azóta minden évben képviseled Magyarországot különböző világversenyeken. Mikor érezted azt, hogy ez már több mint egy hobbi, és „profi” sportoló lettél. Volt egy komolyabb elhatározás, határvonal, vagy ez csak kialakult?

Nem nevezném magam profinak, számomra egy profi csak a sporttal foglalkozik, és abból is él meg, ez pedig nem mondható el rólam. A sport mellett „főállásban” egyetemista vagyok, és jelenleg dolgozom is. A mentalitásomat tekintve már talán bele tartozom a profi kategóriába. Olyan 16-17 évesen döntöttem el, hogy több időt szá-

nok a sportnak, és hogy elkezdek komolyabban készülni.

Minek volt ez köszönhető?

Akkoriban sokat gondolkoztam, hogy milyen irányba menjem tovább az életem. Ifiben nagyon jól ment (3 ezüstöt szerzett az ifi EB-k során-szerk.), de tudtam, hogy Juniorban nehezebb lesz, felnőttben meg aztán pláne: azon a szinten már nem lesz elég, hogy lemegyek az edzésekre, aztán majd futok egy jót a versenyen. Ennél sokkal több időt és energiát kell befektetni. Mivel a legjobb barátaim a tájfutók közül voltak, és jelentős szülői, valamint edzői támogatást is kaptam, ezért úgy

döntöttem, hogy érdemes folytatni. Ha már a lehetőségeim adóttak, akkor miért ne próbáljam ki, hogy mit tudok kihozni magamból?

Juniorban mi történt aztán?

2005-ben, első éves 18-as ként vettem részt először Junior VB-n. Az akkori juniorok felkészítettek, hogy egy Ifi EB ehhez képest megyei rangsoroló, és örüljek, ha 100-be kerülök. Aztán a középtáv selejtezőn 2. lettem. Ezt tartom az első áttörő sikeremnek, és erre mások is felfigyeltek: még ebben az évben megkeresett egy svéd klub, az IFK Mora, hogy nincs-e kedvem csatlakozni hozzájuk, és az ő csapatukban futni a nagyobb skandináv versenyeken. Természetesen igent mondtam, és ez is megerősített abban, hogy érdemes komolyan vennem ezt a sportot.

Milyen hatással volt ez az elhatározás a mindennapjaidra?

Akkoriban még gimnáziumba jártam, de szerencsére a tanulmányaimra ez nem volt rossz hatással. Sajnos a szabadidőm viszont jócskán leredukálódott, ezért rendszeresen le kellett mondanom a programokat a haveroknál. Ez azonban nem jelentette azt, hogy kiestem volna a társaságból: teljes mértékben elfogadták, hogy én sportoló vagyok, és úgy érzem, fel is néztek rám emiatt valamelyest, és örültek, ha néha mégis el tudtam menni velük valahová.

Mi volt a helyzet, amikor egyetemre kerültél, hova is jársz?

Svédországban

A BME-re járok, villamosmérnök hallgató vagyok. Mikor bekerültem, akkor már sokkal határozottabban álltam a kérdéshez: tudtam, hogy csak addig leszek képest ilyen szinten csinálni, amíg tanulok, úgyhogy mindent ki akarok hozni belőle!

Miért gondold ezt így?

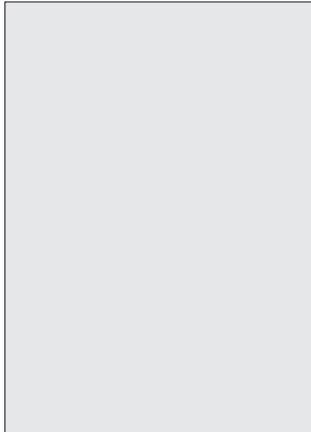
Ha napi 8 órában dolgozik az ember, plusz még teszem azt, háztartást is vezet, akkor nehezen fér bele napi másfél-két óra edzés.

Ennyit edzel most?

Per pillanat nem, de legalább ennyit kell edzeni, hogy az ember ott legyen a felnőtt élemezőnyben. Jelenleg a diplomamunkámat írom, és ez rengeteg időt vesz el. December elején kell leadni, úgyhogy mióta vége a versenyszazónak, a legtöbb időmet ezzel töltöm. Nem is baj, mert tavasz óta folyamatosan készülök különböző fontos versenyekre, most legalább edzések szempontjából nincs olyan nagy hajtás. Úgy is felfoghatjuk ezt, hogy rápihenek az alapozásra :) Más részről pedig azt gondolom, hogy az egyetem az elsődleges. A futásból nem leszek képes megélni, de szeretném minél tovább folytatni. Majd meglátjuk hogy alakulnak a dolgok.

Mik a terveid a jövőre nézve? Mind futás szempontjából, mind az étellel kapcsolatban?

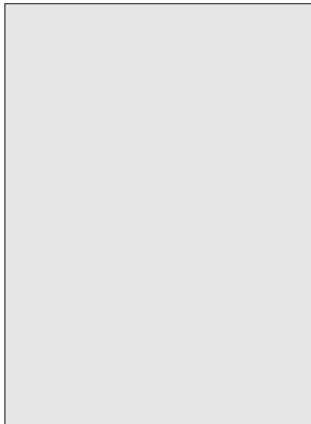
Az elsődleges terv az, hogy tavasszal kiköltözöm Svédországba. Csak akkor megyek ki, ha sikerül a szakmámba vágó munkát találni, de szerencsére ebben nagyon sokat tudnak segíteni a kinti klubtársak. Ha nem jön össze, akkor a jelenlegi munkahelyemen dolgoznék tovább, de legkésőbb szeptemberben akkor is kimennék, mert az Msc-t mindenképpen kint akarom megcsinálni. Futás szempontjából még nincsenek ilyen tiszta terveim: az biztos, hogy folytatom, konkrétan majd december vége felé átgondolom a jövő évi programokat.

WOC2010 –sprint döntő

Mit dolgozol? Mennyi idődet köti ez most le?

Egy informatikai kutató alapítványánál dolgozom, gyakorlatilag náluk írom a diplomamunkámat. Ez duplán jó, mert sokat tudnak segíteni, és még fizetést is kapok érte. Papíron heti 18 órát kell a témával foglalkoznom, de mivel erősen az én érdekem is hogy haladjak, ezért összességében szerintem kicsit több időt is szálok rá. Ráadásul elég rugalmasak, nem kell feltétlenül bent dolgoznom, ami szintén nagyon hasznos az időbeosztásom szempontjából.

WOC2010 - váltó

Rengeteget utazol a tájfutás miatt, miből finanszírozd ezeket az utakat?

Szerencsére több támogatóm is van, ezek közül kiemelném a Stratis Vezetői és Informatikai Tanácsadó Kft-t, a BTFSZ-t, illetve volt egy év, amikor kaptam fizetést a Mora-tól.

Fizetést? Akkor mi választott el a „profiság”-tól?

Azért nem volt az akkora összeg, de jól jött, ráadásul azt tényleg arra költhettem, amire akartam. Természetesen még most is fizetik az útjaimat, illetve a kinti költségeimet.

Hol laksz most?

Hidegkúton lakom szüleimmel. Edzés szempontjából tökéletes, amúgy kicsit messze van az egyetemtől, de az otthon melege megér ennyit :)

Mi a hobbid, csinálsz még valamit versenyszerűen?

A tájfutás ezen a téren kitölti az életemet. Régebben jártam kempózni, és szeretek még biciklizni. Egy sport hiányzik az életemből, a foci, ami mostanra sajnos csak a „TV-ben nézésre” redukálódott. Sajnos elég sérülésveszélyes. Meg mondjuk, időm se nagyon lenne rá.

Ezt akartam kérdezni még, hogy ennyi minden mellett, hogy marad idő a magánéletedre?

Rá vagyok kényszerítve, hogy jól beosztam az időmet, úgyhogy szorítok azért arra is :)

Kikkel edzel?

Kerényi Mátyával le vagyunk igazolva a TF-re atlétaként, és az ottani futókkal, Nagy Gyurival és Pelsőczy Attilával csináljuk a rész távos edzéseket, illetve a hétvégei hosszú-és tempófutásokat, ha nincs verseny. A könnyű edzéseket többnyire egyedül, de próbálok partnereket találni a budai tájfutók közül. Majd a szakkolgozat leadása után ez még alakul, addig úgyis csak „takaréklángon” nyomom.

Köszönöm az interjút, és sikeres alapozást kívánok!

/KM/

VÉGÉN CSATTANT AZ OSTOR

Az Egyesületi Váltóbajnokságon az idén nem csak az év utolsó bajnoki címei dőltek el. A bajnoki pontverseny is annyira szorosan alakult a végére, hogy összesen egy pont döntött. A tavaszi OB-kon szárnyaló Szegedi VSE nyárra már jócskán, 37 ponttal elhúzott az elmúlt négy évben győztes Pécsi VSK-tól. Ősszel azonban a pécsieknek ment jobban, így a szombati OCSB után egy pontra csökkent a szegediek előnye.

Szombaton még csak lefelé, vasárnap már fölfelé is megfuthattuk a bánkúti sípályát. A szint nem lett kevesebb tegnap óta, sőt. Nekem például az F21-es pálya 6,6 kilométerre ugyanúgy 380 méter jutott, mint előző nap az F105-ös pályán 9,3-ra. De hát tudjuk régóta, hogy a Bükk-fennsík csak nevében sík, valójában akadnak ott szép kis hegyoldalak. Ezzel együtt csemege ez a terep, nem véletlenül volt már sok világversenynék is helyszíne.

A pályák elég változatosak voltak, rövidebb és hosszabb átmenetek váltakoztak, helyenként egészen elgondolkodtató útvonalválasztá-

sokkal. Kicsinek találtam viszont a különbséget a 14-es és a 18-as pályák között. Lányoknál 82%, fiúknál 75% volt a 14-es pálya távja a 18-ashoz képest, ugyanannyi szint mellett. Ez szerintem a legkisebbekre túl nehéz feladatot rótt. A senioroknál is alig volt különbség például N 150-ben a 45-ös és az 55-ös pálya között (100 méter, egy pont). Ez nem jó, hiszen így nem igazán különbözik a dolog a normál Váltóbajnokságtól.

Nekem nem igazán nyerte meg tetszésemet a lézernyomatott térkép, bár én szintévesztésem miatt speciális helyzetben vagyok. De normál színlátású futótól is hallottam

panaszt, hogy a pálya pirosas-lilája bizony eléggé beleolvadt a szintvonalak barnás-pirosába.

A verseny, bár igazán szoros eredményeket kevés kategóriában hozott, mégis izgalmasan alakult, a bevezetőben részletezett okok miatt. A pécsieknek elég volt egy ponttal többet szerezni a szegedieknek, hogy megnyerjék a bajnoki pontversenyt. Ez esetben épp pontegyenlőség lett volna, és ilyenkor épp az EVB eredménye dönti el kérdést.

Így hát elég fájdalmasan érintette a PVSK-t, amikor a magasan esélyes, az elmúlt 4 évben győztes 1-es férfi csapatuk második futója az átfutó pont utáni kis körön rossz pontot fogott és ezzel kiszálltak a küzdelemből. Nekik ez persze mégsem „akkora” probléma, hiszen ott volt még a 2-es csapatuk is. A vezetést a Tabáni Spartacus 1-es csapata vette át, de a Sparinak rajtuk kívül még 4 (!) másik váltója is volt, megmutatva ezzel, hogy igen nagyot fejlődtek utánpótlásnevelés terén az utóbbi években. Három váltás után lehet először realisan

áttekinteni a verseny állását, ekkor is ők vezettek, utánuk több mint 10 perccel a Kőbányai Sirályok, majd a SZVSE-1, a Spari-2 és csak ötödik volt a PVSK-2. Utóbbi 4 csapat 4 percen belül.

A nőknél a címvédő szegedieknek nem sikerült a kezdés, csak 15. helyen jött az első futójuk, igaz egy hosszabb pályán. Három váltás után itt is a Spari-1 vezetett, utánuk 2 perccel a KST, 6 és féllel a PVSK. Az SZVSE-1 negyedik futója az 5. helyen vágott neki a pályának, 12 percnyire a dobogós helyezéstől.

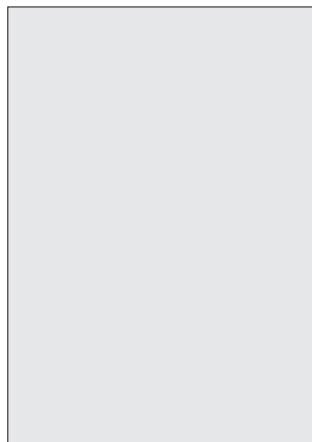
Itt tehát még mindig teljesen nyílt volt a verseny, legalábbis a bajnoki pontversenyt illetően. A férfiaknál a bajnoki cím ekkorra már eldőlni látszott, a Sparisok győzelméhez már nem igazán fért kétség. Ez így is lett, 11 perc előnnyel nyertek a KST-1 előtt.

Közben viszont a nőknél a PVSK először Kovács Filoména jó futásának köszönhetően átvette a vezetést, majd Kelemen Bernadett a győzelmet is megszerezte, ők ketten a majd hét perces hátrányt több, mint kilenc perces előnyre cserélték.

A fiúknál is megtörtént a PVSK 2-es csapata, és Kovács András már negyedikként adta át a stafétát Vonyó Péternek, aki aztán még egy helyet előrébb rukkolván, épp a

SZVSE-1 csapatát megelőzve bronzérmes helyre futott be. Így a PVSK összes versenyben lévő csapata célba ért, és 20 bajnoki pontot szereztek. Azonban még mindig kérdés volt, hogy a szegediek hogy futnak be, hiszen nekik még 4 csapatuk volt ekkor a pályán. Legelőször a fiúknál a Létrá által a pályán leahagyott Bereczki Máté jött három perccel később a negyedik helyre, majd nemsokára a lányoknál az SZVSE-1-et Szerencsi Ildikó bronzérmes helyre hozta be. Így már a szegedieknek is 15 pontja lett, a különbség 5 pontra csökkent, és két csapatuk még küzdött, a fiú 2-es csapatukban Sinkó János a 6. helyen futott ki az utolsó pályára, ez a 6. hely épp 5 pontot ért volna.

Ő azonban csak a 8. helyre érkezett meg, így pontjaik száma 18-ra nőtt. Ha még két pontot szerzett volna a női 2-es csapatuk, akkor ők nyerik a bajnoki pontversenyt, egy ponttal a pécsiek előtt. Ha csak egyet, akkor pontegyenlőség van, és az EVB-n szerzett több ponttal a PVSK nyer. Ehhez a 2 ponthoz a SZVSE-2 női csapatának 9. helyre kellett volna bejőnie. Juhász V. Renáta a 11. helyen ment ki, 10 perc hátránnyal a 9. helyen kifutó SPA-2 után. Az egész szegedi szurkolótábor, meg persze mindenki más is feszült

Váltás

figyelemmel várták, hogy mi lesz. Renáta ugyan nagyot futott, és 7 percet ledolgozott a hátrányukból, de számszerűleg nem tudott javítani a helyezésem, így végül a bajnoki pontot már nem jelentő 11. helyen ért célba.

A bajnoki pontversenyt tehát a PVSK megfordította, az egy pont hátrányt egy pont előnyre váltotta, és így az idén ugyan nagyon szoros küzdelemben, de sorozatban ötöd-ször nyerték meg.

Senior nőknél mindkét kategóriában ugyanaz a három csapat állhatott dobogóra, mint tavaly, csak más sorrendben. N120-ban a PVM lett bajnok a címvédő HSE és az ETC előtt, 150-ben a HSE megvédte címét, a BBB és a BEAC pedig tavalyhoz képest helyet cserélt.

Férfiaknál 170-ben a Tipó a tavalyi 3 másodperchez képest idén már bő 4 perccel tudott győzni. Mögéjük a MEAFC és a Gyöngyös sorakozott be alig több mint egy perc különbséggel. F230-ban a tavalyi ezüstérmes Herkules vitte el az aranyat, 16 másodperccel a Tipó előtt. Bronzérmes a KST együttese lett.

Lezajlott hát az év utolsó bajnoksága, most már lehet a jövő évre készülni!

Nők rajtja

Kovács Gábor

ÖTVEN FUTÓÉV ELSZALADT MONSPART SAROLTA KÖSZÖNTÉSE

Október 19-én, bensőséges ünnepségen köszöntöttük – egy Neki írt könyvvel – Mospart Saroltát abból az alkalomból, hogy 50 éve kezdett tájfunni. Az alábbiakban két személyes vallomás, mentegőzés olvasható. Reméljük, hogy tulajdonképpen mindkettő felesleges...

Az október 19-i meglepetés buli fantasztikusra sikerült. Hirtelen meglepődésem mindent törölt a már amúgy is idősödő és üresedő agyi memóriámból. Nem tudtam értelmesen reagálni, nem mutattam be egymásnak a jelenlévő, egymást nem ismerő tájfunokat, futókat és munkatársaimat, így most magyarázkodnom kell.

Talán túl jól tiktoltam nagy meghatottságom is. Tökéletes zavarban voltam, el sem hittem, hogy ilyen létezik 2010-ben! És éppen velem! Az elmúlt 50 futóévről – 1960-tól mostanáig – szólt a buli, tájfun- és futóévekről. Ráadásul „könyvesítve” is lett ez az 50 év, úgy, hogy majdnem ötvenen írtak valami személyeset, emberit, szubjektív egyénit az ezekhez az évekhez kapcsolódó saját élményeiről. Aztán eljötték a „személyi kultuszt” sem nélkülöző találkozóira – nem sajnálva a szabadidőt, az energiát, az utazási kiadásokat – és tökéletesen úgy tettek, mintha valóban megérdemelném ezt a szenális ötlettel készült könyvet. Amelyik sok-sok ráfordított energiával, munkával, idővel, szándékkal, pénzzel, gondolatokkal, szeretettel készült és tele van filozófiával, múltidéző történetekkel és tanulságokkal, valamint sok régi fényképpel.

Köszönöm mindnyájatoknak.

De nem köszöntem meg egyenként az ott ülőknek, hogy vállalják a sportközösséget, a sport- vagy munkabarátságot még ma is velem, a sánta öregasszonnyal. A felsorolás most itt az egész újságot kitöltő, valamint biztosan képtelen lennék mindenkire emlékezni, hiszen több mint 60 személy volt a teremben.

Kérem, aki ott volt, ne haragudjon nagyon rám.

Kérem, értsen meg, hogy nem azt tettem, amit illett volna, hogy időrendben, 1960-tól felszólítom a jelenlévőket és pár szóval beillesztem az 50 év történetébe.

Kérem, lássa be, hogy nagyon nagy, majdnem sokszerű meglepetést és örömet szerzett ez az ünnepi könyv nekem.

Kérem, higgye el, hogy hazaérve éjfélig olvastam végig gyorsolvasással és könnyeztem meg egyes részeket.

Kérem, hogy higgyék el, őszintén írom e sorokat, azt is tudva, hogy ellenfeleim egy része, na meg egyesek akkor sem írtak volna, ha eléri őket a felkérő lánc.

Kérem végül, hogy mi tájfunok továbbra is oly közösségi hálózatban éljük életünket, mint eddig, hiszen minden esetben kiderül, hogyha bárhol az országban összejön 30-40 ember bármilyen céllal, biztosan köztük van 1-2 tájfun, amit kitörő örömmel be is jelentenek a többieknek.

Nagyon jó tájfunoknak lenni az év minden napján, mindenhol!

Mospart Sarolta

Nagyon jól esnek MoSa sorai, nekem óriási élmény volt a szervezés, a könyvkészítés és főleg maga az ünnep. Szerintem Sacinak nem kell senkitől bocsánatot kérnie, hiszen akik ott voltunk, mind láttuk meghatottságát, örömét és meglepethetőségét. Szerencsére sikerült az ünnepelt elől az utolsó pillanatig eltitkolni a készülő kötetet, bár már nagyon terjedt a híre. Azt hiszem, minden résztvevő nevében mondhatom, hogy MoSa széleskörűen is kiérdemelte ezt az ajándékunkat.

Én személy szerint nagyon örülök, hogy belevágtam ebbe a nem kis munkába, de társaim nélkül nem mertem volna. Dr. Kiss Endre az anyagi háttér megteremtésében segítkezett, Korik Vera a futók szervezésén kívül is mindenben és persze testvéreim is mellém álltak, mint mindig, ha valami örüllőségbe fogok. Támogatott minket anyagi hozzájárulással és a terem biztosításával az MTFSZ is.

A szerkesztés fő szempontjait az előszóban összefoglaltam, ehhez annyit tennék hozzá, hogy bő listák készültek MoSa társairól tájfunok korszakaiból (kezdetek, vele együtt bajnokok, válogatott társak, külföldi versenyzők, keretdedzőként növendékei, IOF, egyéb) majd ezt a hosszú névsort szűkítettük jórészt szubjektív szempontok szerint kb. 50 főre. Elnézést kérek mindenkitől, aki úgy érzi, helye lett volna a könyvben, a meglepetés érdekében nem fordulhattunk a nyilvánossághoz. (Úgy vélem, itt a lap hasábjain helyet kaphatnak azok, akik pótolni szeretnék ezt a hiányt.) Az ünnepre az írókon és támogatókon kívül csak pár ember kapott meghívást, ennél nagyobb létszám már rontott volna a hangulaton (és a terem is ekkora volt).

Felmerülhet a kérdés (felmerült), hogy miért ennyi Hegedűs, miért annyi BEAC-os? Ahogy erre a könyv egy lábjegyzetében is utalok, a korabeli tájfun életben fontos részt foglalt el a BEAC és a család, ezenkívül őket tudtam elérni és noszogatni is. De nézzük a számokat! A 32 tájfun közül 7 Pedagógusos, 7 BEAC-os (velem együtt), 15 más egyesületbeli, ezek jönnek tünő arányok. A Spartacus Zetorral együtt (akinek külön köszönöm a lazasoron felhalmozott információkat és az IOF-es segítségét) mindössze három képviselik. Ez Saci 10 Sparis évéhez képest, amik ráadásul legsikeresebbek voltak, bizony kevés. Mentségemre szolgáljon, hogy a felkértek között még jóval többen voltak és magát a jogutód egyesületet is hívtam a csatlakozásra. A könyv néhány példányához hozzá lehet jutni az úgy támogatóival (elérhetőségeim a versenynaptárban). A közvetlen költségek levonása után megmaradó összeget (minden közreműködő ingyen dolgozott, sőt...) a következő könyvre fordítjuk, ami Szerlet Ivánról szól, de erről majd a következő számban írok részletesen.

Hegedűs Ábel

OCSB – KÜZDVE AZ ELEMEKSEL

Hosszú és fáradságos év vége felé készültünk az esztendő utolsó bajnoki hétvégéjére, melyben a hagyományos rendszerű Országos Csapatbajnokság és az Egyesületi Váltó Bajnokság kapott helyet. Vártuk is, hiszen a tavalyi világbajnokság terepén futhattunk újból, és azért ezek a terek valamilyen szinten igazi csemegék. A Bánkút és környéke erre a hétvégére újra benépesült és 210 csapat több mint 600 tájfutója vállalkozott újabb bajnoki dobogós helyek megszerzésére. Azok, akik szeretik az őszi erdőt, ezúttal sem csalódtak. Már a versenyhelyszínre utazva megcsodálhattuk az ezer színben pompázó bükki erdőket, vidéket. A bánkúti síparadicsom szolgált ezúttal a verseny céljának és központjának. A sípályák tövében felállított cél már a megérkezéskor sokaknak fejtörést okozott – hol kell ide befutni. Ám a lehetőségek igen szűkek voltak, így látható volt, hogy az utolsó pontra futást ezúttal a meredek dombon leereszkedve kell megtenni. (és persze már latolgattuk azt is, hogy majd a váltó versenyen hol is kell majd kifutni, mert az bizony bármelyik irány is lesz, csak felfelé lehet). A közeli rajt, bemelegítésre kevésnek bizonyult a csípős hidegben, így többen több körös rajt-cél menettel készültünk. A terep valódi csemege volt. Mind növényzetben, mind domborzatban változatos. Helyenként sziklaalakzatok, töbrök tették érdekesebbé a terepet. A meredek oldalak, a sok gallyazás, a sok kömező és az avarban is megbúvó kövek pedig igazán küzdősé tették a pályákat. Amelyeket egyébként a pályakitűző maga is annak tervezett. Nem tudni szán-

dékosan-e, vagy véletlenül, de a pályák nagyobb része majd minden domb tetejére felfutott, gyakorlatilag végig lifteztük a pályákat. Nem lehetett érezni a pályákban lendületet, ritmust, a korábbi okok miatt végig küzdeni kellett. Versenyzői szemszögből a terepre kihelyezett kevés ellenőrző pont is zavaró volt. A pálya során nehéz volt olyan szakaszon elfutni, ahol egyedül lehettél volna. Minden ponton többekkel találkozhatunk, volt, hogy egész „vonat” szaladt mögöttünk a pontérteskor a gödörhöz. A kevés pontból tervezett pályák pedig nagyban hasonlítottak, azonos feladatot kínálva valamennyi korosztály számára. Persze a nehéz terep, a küzdelem elengedhetetlen szereplője egy bajnokságnak, ahol is a nap legjobbjai örülhettek az eredményhirdetésen.

Az férfi elit mezőnyben a nagyszerű formában versenyző Kovács Ádám vezérelte „hazai” csapat, az Egri TC nagy előnnyel nyert, megszerezve ebben a számban az első felnőtt bajnoki címüket. A második helyen a szintén „hazai” terepen futó Diósgyőri TC végzett, magabiztosan megelőzve a Tipo TE gárdáját. A felnőtt hölgyeknél ezúttal a Pécsi VSK csapata visszahódította az 5 győzelem után tavaly elvesztett címet és Ők is nagy előnyű győzelem után vihették haza az újabb bajnoki aranyérmeket. Második helyre az örökifjú Szabó Andreával felálló Szegedi VSE végzett minimális különbséggel a címvédő Egri TC előtt.

Az utánpótlás korosztályokban összesen 10 egyesület szerzett érmet. Ezekben a kategóriákban a legeredményesebb a Tabáni Spartacus volt, ahol is a 14-es fiúk (nagy előnnyel) és az ifis fiúk

(szintén nagy előnnyel) nyertek bajnoki aranyérmeket. Emellett két ezüst és egy bronzérmeket gyűjtöttek Gyalog Zoltán tanítványai. Szintén két első helyezést gyűjtött be a Szegedi Vasutas, akik közül a serdülő fiú csapat szoros versenyben – 32 másodperccel – győzött, míg a junior fiúk magabiztos versenyzéssel állhattak a dobogó tetejére. A további aranyérmeken a (női kategóriák) és a Pécsi VSK N14-es csapata, a Kőbányai Sirályok serdülő csapata (nagy előnnyel), a Salgótarjáni Dornyai SE ifjúsági csapata (23 másodperc előnnyel) és a Diósgyőri TC junior csapatai osztoztak.

Bajnoki pontokat tekintve a PVSK volt a legeredményesebb 57 ponttal, melyet 8 csapatuk ért el. 53-53 pontot szerzett a SZVSE és a Tabáni Spartacus, előbbi 10, utóbbi egyesület 8 pontszerző helyezéssel. Azt követő sorrend: 45 pont Diósgyőri TC, 32 pont Kőbányai Sirályok, 28 pont Tipo TE, 22 pont Egri TC, 16 pont Gyöngyös és ZTC. A Bajnoki Versenyen összesen 21 egyesület szerzett pontokat.

A szenior kategóriákban is nagy létszámban álltak rajthoz csapatok. Talán egy kategória lógott ki a sorból, ez pedig az F105, hiszen itt mind össze csak 6 csapat vette fel a küzdelmeket. Összesen 14 egyesület szerzett érmet. Legeredményesebb a Hegyisport Szentendre SE volt, akik 3 bajnoki címet is begyűjtöttek. 4 érmet szerzett a BEAC (1-2-1) és a „csak” bronzokat gyűjtő Hidegkúti Spartacus egyesülete.

A verseny zárásaként elégedetten mehetünk pihenni, készülni a másnapi Egyesületi Váltó Országos bajnokságra, hiszen versenyzőket minden szinten kiszolgáló rendezők jó bajnokságot szerveztek számunkra.

Fehér Ferenc

40 ÉVE TÖRTÉNT

Ulla Lindkvist, Monspart Saci nevek, valamennyi induló előtt ismertek, előbbi a svédok világ-bajnoka, míg Saci a többszörös magyar bajnok, mindketten szorgalmasan készülnek az NDK-beli VB-re.

(részlet az úttörő újságból)

1970. június 30-án (kedd) került sor – Csongrád megyei kezdeményezésre – először sportágunkban országos döntőre az Úttörő Olimpián. A „Tájékoztatósi futás” című lap az évi lapjait forgatva megdöbbenve tapasztaltam, hogy az eredményt a lapban nem hozták nyilvánosságra. Miért? (nem emlékszem rá!) Most pótlólag álljon itt négy évtized után!

Az országos döntőre a kisteleki Új-erdőben, Fekete-halom térségében került sor, fekete-fehér fotómásolaton (az évi helyesbítéssel!)

Fiúk:

16 induló, 3,7 km, 8 ellenőrzőpont (nagy meleg és homok)

1. Zsoldos Lehel	
Bp. Attila u. ált. isk.	33,41
2. Hegedűs Ábel	
Bp. Apáczai Csere ált. isk.	33,54
3. Kunfalvi Csaba	
Szeged, Szilléri ált. isk.	42,28

Lányok:

9 induló, 3,2 km,	
6 ellenőrzőpont	
1. Fodor Cecilia	
Bp. Városmajori ált. isk.	50,11

2. Piróth Eszter	
Ráckevei ált. isk.	52,27
3. Obermayer Judit	
Bp. Hernád u. ált. isk.	70,25

A versenyt követően az Úttörő Szövetség korábbi döntésének megfelelően – a kezdeményező megye versenyzői – egy romániai versenyen vettek részt.

A szaklap 4. számának 9. oldalán a Szerkesztő megnyugtatta a kételkedőket, hogy „nem az Úttörő Olimpia válogatott”.

Ez a rövid közlemény is ráirányítja a figyelmet arra, hogy „megkellene már írni a sportág történetét”

2010. 10. 31.

dr. Tóth Imre

az I. orsz.döntő VB. elnöke

KEZDŐ SZENIOR TÁJFUTÓ ÉLMÉNYEI

A rajt helyén a versenyzők csak türelmesen várnak Azok, akik még ráérnek, közelben megállnak Hangjelzésre, egyenként történik az indítás Egy pillantás a térképre, merre legyen indulás

Szaporázom lépteimet, a kerítéstől már futok Átvágok egy bozótcsíkon, és széles mezőre jutok Vakondtúrás mellé lépek, van belőlük épp elég Milyen jó, hogy a versenyre kéken ragyog fenn az ég

Szántás mellett gyalogúton elég szépen haladok Fasor szélén leülhetnék, ott várnak rám a padok Nem találok a bozótától az út melletti bányát Jut eszembe! Elvették a szomszéd csúnya lányát

Rózsátövis váratlanul megszúrja a hátamat Szederindák jó szorosan összefonják lábamat Vizes árkon, hídon megyek, sziklákat is kerülgetek Száraz árkon átrohanva sűrű bozótnak megyek

Időm sincs, hogy körbenézzek, milyen szép az őszi táj Nem szaladtam olyan sokat, a lábam meg mitől fáj? Megállok egy jellegfánál, hogy kifújjam magamat Karom sajog, oldalam szúr, és nem érzem a talpamat

Orr, kúp, nyereg, gyorsan megyek, s fenn vagyok a gerincen Töltésen át, futva tovább, mitől fáj a gerincem? A meredek kaptatótól lettem ilyen kába? Nem találok, merre van a földletörés lába

Sziklafalnál jobbra megyek egy ligetes részre Elszakadt a cipőfüzöm, most veszem csak észre Fenyves mellett közezőn át szűk ösvényhez érek Kőfal szélén kidőlt tuskó, mellette elférek

Ösvény mellett patak csobog, egy tisztáson átrohanok Levegőt is alig kapok. Körbenézek. Jé! Hol vagyok? Gödör, mocsár, jelleghatár, a nyiladéknál ott leszek Erdő szélén balra megyek. Megállok, levegőt veszek

Mily jó futni széleseben lefelé a fák között Mélyedésben orra esek, szemüvegem eltörött Tovább megyek kistó szélén, lombos fák közt haladok Torony mellett oszlopkóktól kezdve ismét szaladok.

Mindjárt itt a gyűjtőpont is valahol a ház mögött Simán beérek a célba a sereghajtók között Verseny után az hoz vigaszt és nem kevés örömet Leülök és megiszom a megérdemelt sörömet

Andaházi Szeghy Lajos

NOVEMBERI ELNÖKSÉGI ÜLÉS

A szokásos ügyrendi pontok letudása után a jövő hétvégi közgyűlés előkészületeiről számolt be a főtítkár. A technikai részletek megszervezése rendben van, a meghívó és kellei végleges formába kerültek. Az elnökség még elvégezte az utolsó simításokat a Közgyűlés elé terjesztendő Sportágfejlesztési Terven, és egyhangúlag elfogadta annak szövegét.

Az év tájékoztatói versenyzőiről is döntött a grémium, a szakágak javaslatait elfogadta (tájékerékpár: Koós Brigitta éa Rózsa László, sítájfutás: Simon Ágnes, Trail-O: Bíró Fruzsina). Az év tájfutóit az edzőbizottság terjesztette fel, három kategóriában egyértelmű volt a javaslat (utánpótlás: Kovács Filoména és Baumholczer Máté, felnőtt férfi: Lenkei Zsolt), viszont a felnőtt női kategóriában a bizottság megosztottsága miatt az elnökségre hagyta a döntést Gyurkó Fanni és Szerencsi Ildikó között. Az elnökség 5-3 arányban Gyurkó Fannit választotta kiemelkedő nemzetközi eredményei okán.

Ezután a szakágak beszámolóit következtek. Elsőként Mets Miklós a 2012-es veszprémi tájbringa világ bajnokság előkészületeiről, a szakág népszerűsítési törekvéseiről, valamint a válogatott ideai eredményeiről tájékoztatót. A Trail-O szakág évét Nemesházi László értékelte, aki egyben jelezte, hogy a ciklus lezárultával nem kívánja folytatni a szakág vezetését. A sítájfutó szakág a közelgő szezonra tekintettel immár a munkatervét is beterveztette (beszámolójukat már tavasszal elkészítették), amelynek fő elemei, hogy két OB hétvége (az egyiket egy osztrák-szlovák-magyar hármas viadalt

is szervezzenek) és regionális versenyek megrendezése mellett a népszerűsítésre, a sítfutás oktatására helyeznék a hangsúlyt.

A bizottságok közül Gerely Ferenc a Terephasználati és Környezetvédelmi bizottság beszámolóját személyesen, Jenővári Gabriella a Szenior bizottságét emailben prezentálta, az elnökség mindkettőt elfogadta.

A nap másik vaskosabb témája az idei első Váltó Liga értékelése és jövőbeni sorsa volt. Noha az indulói létszámok egyelőre nem túl szépek, az elnökség eltökélt abban a tekintetben, hogy a sorozatot folytatni kell. Egyöntetű vélemény volt, hogy a Váltó Liga futamok továbbra is kapcsolódjanak a kiemelt rangsoroló versenyekhez, de valószínűleg érdemesebb nem önálló versenypontként, hanem közép- vagy rövidtávú futammal egy napon lebonyolítani őket. Döntés egyelőre arról született, hogy 2011-ben az ideivel meg egyező nagyságrendű összeget szán a Szövetség a díjazásra.

Végül az egyebek napirendi pont alatt a sportdiplomáciai fejleményekről számolt be Less Áron, ami pénzügyi oldalról kevés pozitívumot tartalmazott a jövőre nézve, ugyanis a sportszövetségek alanyi állami támogatása a következő években csökkenni látszik, és az év végi pályázati lehetőség is elmarad idén. Gösswein Csaba a Svédországban nemrég bevezetett városok környéki térképeken kitélepített fix pontos pályák magyarországi lehetőségeit ecsetelte, ami megfelelő külső források bevonásával önfenntartó népszerűsítő program lehet. Végül Zsigmond Tibor jelentette be, hogy a Borsod-Abauj-Zemplén Megyei Közgyűlés Alkotói díjat adományozott a 2009-es világ bajnokság szervezőinek. (mtfsz.hu)

A TABÁNI SPARTACUS NYERTE A VÁLTÓ LIGÁT

Az MTF SZ által idén első alkalommal kiírt Váltó Liga öt versenyből állt: a három kiemelt rangsoroló versenynek közösen rendezett futam (Nógrád Nagydíj, Mecsek kupa, Keleti Tájfutó Napok) mellett az Eötvös EV. és a Herman váltó is bekerült a sorozatba.

Az összetett elsőséget a Tabáni Spartacus szerezte meg, elsősorban kiemelkedő utánpótlás teljesítményének köszönhetően (pl. F14-ben és F18-ban a második helyezettől több, mint kétszer annyi pontot szerezve). A második helyre a Szegedi Vasutas jött be, nekik az N21-es váltójuk volt a fő fegyverük (mind az öt versenyt nyerték). A harmadik helyen a Salgótarjáni Dornyay végzett,ők minden korosztályban egyenletesen teljesítettek. A Váltó Ligában végül 22 egyesület szerzett pontot; az összesen több, mint 1 millió forint feletti támogatásból pedig 13 klub részesül 10-200e forint közötti összeggel.

A részletes táblázat a szerzett pontokkal és a támogatási összegekkel megtalálható az MTF SZ honlapján (mtfsz.hu)

ÖTÖDSZÖR NYERTE A PVSK A BAJNOKI PONTVERSENYT

Ahogy arról már beszámoltunk a múlt héten, a PVSK öt pontra dolgozta le a nyári szünetben még 37 pontos hátrányát a SZVSE-vel szemben, így a záró bajnoki hétvége előtt még teljesen nyílt volt a verseny. Az izgalmak csak fokozódtak a szombati csapatbajnokságon, ahol a pécsiek négy ponttal többet szereztek (57-53), így a szegediek előnye egy pontra olvadt. Mivel holtverseny esetén az egyesületi váltóbajnokság dönt, így a PVSK-nak elég volt eggyel több pontot szerezni a SZVSE-nél a végső győzelemhez. Végül a PVSK 20-18-ra hozta az EV08-ot, és 342-341-re megnyerte a bajnoki pontversenyt.

A bajnoki pontverseny (egyelőre nem hivatalos) végeredménye megtekinthető az MTF SZ honlapján. (mtfsz.hu)

„MEMENTO HOMO” ... SED PULVIS ES!

Ez a rövid cikk folytatása, az Emlékezésnek /L! lapunk '10/07.sz.-át/.

Sajnos a „nyomda ördöge” vagy a szerkesztő (gépíró nem odafigyelése miatt a 3. pont /...) lemaradt a cím végéről. '96/7.sz- lapszámunkban is 3 ponttal „indultunk”, folytatást ígérve. Sajnos nagyon gyorsan az általánosabb emlékezés után a konkrét: csak róla, 3 pont nélkül, „Gromek, alias Skeci” eltávozott; (nem mintha nem lehetne róla is folytatásokban írni, de a mostani emlékezés – „CSILLING, alias” salamon – távozása nem kapcsolná őket is össze: hiszen tanú vagyok, még versenyeztek egymás ellen/mellett a terepen). Mégsem maradok nagyon konkrét mellett, mert sportágunk megérdemli, hogy a konkrét személyre emlékezés mellett általánosat is felmutassunk, ami máig tartó érvényű lehet. Sajnos azonban ez a terjedelmet növeli, egy lapszám nem bírja el. Marad a folyt.köv. „azaz...”

Először is ígéret szép szó, ha ... Az előző cikk fényképe nagy öregjei, mind túl a 70-en, s ez még fia-

talít is egyeseket: (balról:Lantos Miklós/UVATERV/, Ullrich Ede /BEAC/, Szondy Ferenc /SPA/, no és a további klubtársak: Argay Gyula, dr. Vörös István és Szeredai László /a jogelőd TTK Haladásban Sznagyik László/. De ők csak a temetés végtisztesség adói. Nézzünk körül: nem mindenki távozott el az „örök vadászmezőkre. „De ha „memento”, - és most volt „Halottak napja”, az Eu-i keresztény kultúrkör fontos emlékezései, főhajtási napok – a nemrég elhunyt nagy öreg néhány híres sporttársát, ellenfelét emlékezésül, igaz hiányos ez a lista, de leírom, vegyük számba!

MAFC /Műgy.Haladás/: Dávid László, Valtinyi László, Fábri Pál,... Spartacus /SPA/: Tóth István, Garai László, Óhegyi Albin,...

Pedagógus: Jávorka Péter; UVATERV: Dóra Tibor; Kismotor és Gépgy:

Szönyi László, /az igazi nagy öreg, Laci bácsi/, mint versenyző is már legenda. Vagy - már TTK Haladásból is klubtársai -: dr. Balkay Bálint /Bál/, dr. Hámos Géza /Som/, dr. Nagy Elemér, dr.

Csilling László 1933 – 2010

Oravecz János. Nagy II. István, Cseszko Mihály, Barbácsi Ákos. /s az általános: lehet foglalkozási „ártalom”, mely szerintünk jó: ők mindannyian geológusok voltak, mint az elhunyt is.

Ismét fényképpel tördelve a cikket, valamit azért, – talán a jövőnek felmutatva, talán elvárásként megfogalmazva, „tőlem a tanár úrtól” fogadjátok el:

„az utánpótlás nevelését már a családban kell kezdeni”!

A képen háttérben Csilling Laci, előtérben, 1966-ból, később ígéretes leányversenyzők: Szeredai Orsolya és Csilling Ágnes. Az édesanyák – Orsié a kép jobb oldalán-szerepe sem csekély: Sz.,Orsolya 10 gyermekéből már a 9. is fut. /A „Kis klub nagy család cikk/ '06/1.! már foglalkozott velünk/. De kép nélkül is : a Lantos Z. név /papája az előző cikk fényképén/ ugye ismert, és dr. Krasznai Pista barátunk is hagyott ránk Orsolyát.

A munkahely szerepéről, de bírói munkáról, térkép javításáról, versenyzési taktikáról, felfogásáról, emlékezetes alakításokról... erről mind-mind lehetne, tanulságosan írni. Ígérem, folytatom, ha csak... a még élő, s nem említett nagy öregek is veszik a bátorságot, fáradtságot, s mielőtt visszatérnénk a porba, szürke agykérgünk lenyomatait, itt hagyjuk az utókorra.

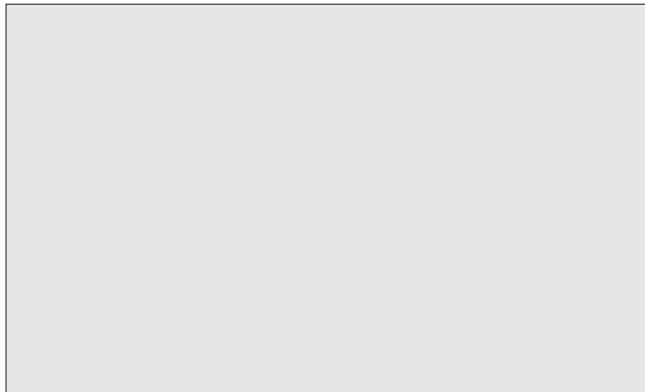
/Bajusz, alias „tanár úr/

Két család

Egyre népesebb és rangosabb lesz az Eger Grand Prix

KÉT FUTAM A BÜKKI NYÁRBAN

Úgy látszik, hogy az Egri Spartacus által az utóbbi években Cserépfalva környékére hozott kétfutamos, október végi versenyük a hazai versenylétszám általános megtorpanása ellenére is állja a sarat, ugyanis e rendezvényen ismét nőtt az indulók száma, miközben egyre több nemzet tájfutói tisztelik meg részvételükkel az Eger Grand Prixet.

Idén, ha csak a számokat tekintjük, 63 hazai és külföldi klub, több mint 550 versenyzője –köztük cseh, finn, ukrán, svájci, szlovák, szerb és román tájfutók – küzdött meg egymással a helyezésekért. Ráadásaként az időjárás a vénasszonyok nyarával lepett meg bennünket.

Idén Cserépfalvát elhagyva, az erdészeti út elején sok gépjárművezető várta az elmúlt évi úthasználati díjbeszedőket, de meglepetésre ez most elmaradt. A nyitott útsorompót követően addig kellett gépjárművel haladnunk (téves volt a tájékoztatóban közölt km távolság), még el nem fogyott alólunk a szilárd útburkolat. Ekkor tárult elénk a csodálatos természeti környezetben lévő Mocsáros-háza, ahol egy remekül kiépített versenyközpont fogadott bennünket. Itt a fő útbaigazítótól, Bónusz Györgytől a gépjárművezetők kaptak egy kis

öntapadós matricát, mely másnap is feljogosított bennünket arra, hogy külön fizetség nélkül, gondtalanul elérjük a versenyközpontot. Valószínűleg idén a rendezők ezt az úthasználati díjat magukra vál-

Páros futás

lalták. Köszönet érte! A két futam nevezési díja egyébként alapáron 3600 Ft volt, mely korrekt árnak tekinthető.

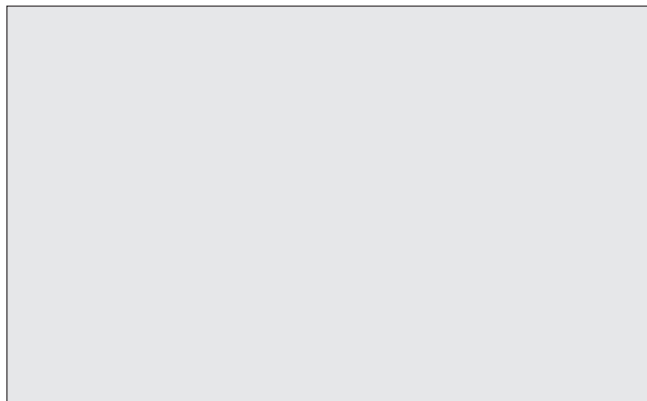
A hangosítási technika szerintem gyengécskére sikerült, de így is nagy szükség volt rá.

Az egyéni ob selejtezőn és a döntőn meglepődve vettük tudomásul, hogy a jelzett távolságtól jóval előbb értük el a rajt helyszíneit, addig itt a szpikerként beugró Szabó Bandika folyamatosan nyomatta fülünkbe – ne rohanjunk –, mert a tájékoztatóban véletlenül felcserélték az I.-II. nap VK-Rajt közötti távolságot, így a kezdő napon már öt perc kocogás után ott lehettünk az indulás helyén.

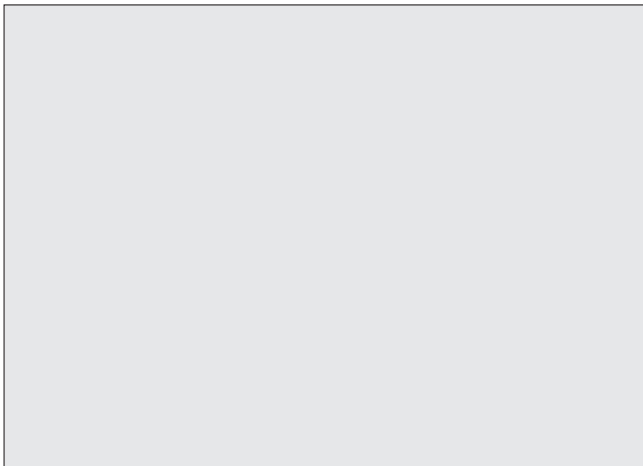
A verseny területe (közte több ellenőrzőpont is!) a sokak által tavalyról már megismert Gallyas-tető felülvizsgált terepe volt, melyre Lajszner Attila ezúttal pörgős középtávú pályákat varázsol.

Az első futamon elég is volt ennyi táv mindenkinek, aztán mehettünk a bogácsi gyógyfürdő melegvizes medencéibe áztatni magunkat egy kicsit. Persze többen inkább a versenyközpont büféjében, illetve a kitelepült „vásárosaink” között mulatták az időt.

Másnap Kiss Gábor András (tudomásom szerint az első „nagyobb”

Lendületben

Ismerkedés

pályakitűzése volt) nagy szintkülönbséggel megspékelt pályái várták az indulókat. A terep egyébként két évvel ezt megelőzően egy VK futamnak már otthont adott. Sajnos e futamon is több vizs-zaköszönő ellenőrzőponttal találkozhattak az utóbbi időkből ide rendszeresen visszatérő futók.

Több rövidebb fiatal és szenior pályát is bevitték a Cinegés nyugati, felsőrészi dzsuvájába, így ott sokan megismerkedhettek a kőkénybokrok kellemetlen tuskéivel és más futást akadályozó, lábat

karcolgató aljnövényzettel. A tele sárgánál meg egyéb veszélyként ott voltak a szürke gulya által lerakott „tányéraknak”. De hát, ez egy ilyen terep, ezt így kell elfogadni!

Számomra azért meglepő volt, hogy F 55-ben a cseles cseh versenyzői cselekedet mellett is dobogóra tudtak kerülni.

A végén nézzünk néhány eredményt. Két versenynap összetett eredménye alapján, felnőtt férfiaknál a fiatal pécsi válogatottnak, Baumholczer Máté második napi kiugró futásával simán nyert az

ukrán versenyző és Dénes Zoli előtt. Nőknél az amúgy gyér mezőnyben Mariya Polishchuk révén ukrán győzelem született. Ifjúsági fiúknál a szegedi színekben versenyző Barkász Danit a második napon nagyon lenyomta cseh ellenfele, így ezt követően Dani összetettben is leszorult a dobogó legfelső fokáról. Szenior férfiaknál a 40 éves korosztályban Hajdu Martin második napi teljesítményével összetettben elvette az első helyet a szenior vb érmes szlovák versenyzőjétől, Pollak Jozseftól.

Szenior 65 éveseknél, a mindkét napon ismét a Kramer sorsolás áldozatául esett dr. Kéri Gerzson atléta nyelven szólva, igen fölényes rajt-cél győzelmet aratott, mely a második napon első indulóként is elegendő volt számára az összetett elsőséghez. N21B -ben egy szoros Zsigmond-Tömördi keresztbeverés után eredményhirdetésekor soványka időelőnyvel a diósgyőriek versenyzője állhatott fel a dobogó legfelső fokára.

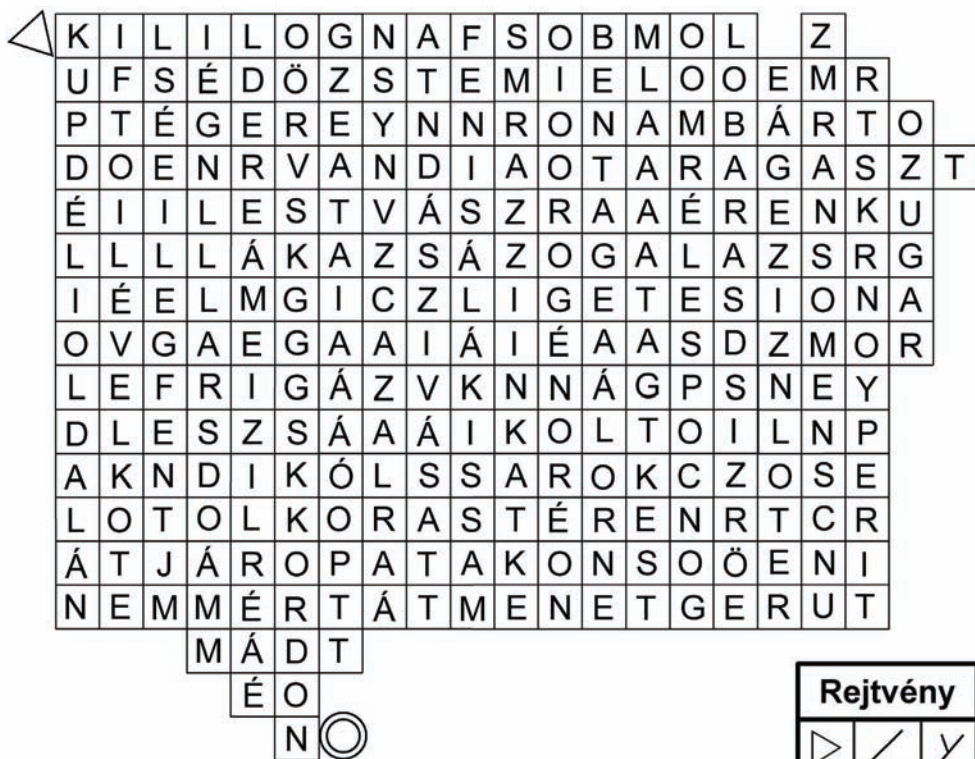
Érdemes megtekinteni az ESP honlapján a végeredményeket, melyből több helyen élesen kitűnik, hogy a második napi futamon a cseh férfi és női versenyzők milyen fölényesen verték meg vetélytársaikat, köztük minket, magyarokat. Kár, hogy jelen írásomkor a Tóth Tamás segítségével honlapunkra felrakott Route Gadget pályáinál még nem találtam egyetlen cseh pályaberajzoló sem. En komolyan kíváncsi lennék arra, mi eredményezte a csehek ilyen időkülönbségű futamgyőzelmeit.

Soraimat azzal zárom, hogy véleményem szerint október végén a kellemes időjárás mellett egy népes számú, nemzetközi részvételi, jó rendezésű kétfutamos versenylehetőséget kaptunk az Egri Spartacustól.

Zentai (Popey) József
Fotó: Nemesházi László

FN 18 dobogósa – az aranyérmek ezúttal külföldre kerültek

TÁJFUTÁS REJTVÉNYES TEREPEN

Rejtvény		
1		
2		
3		
4		
5		T
6) (
7		
8		
9		

A meghatározások alapján húzd ki a válasz betűit a térképről! Minden szó utolsó betűje egyben a következő szó első betűje is. A szavak nyolc irányban haladhatnak, és soha nem törnek meg. A pontok szimbóljait külön adjuk, ezeknek a helyét a meghatározásoknál nem közöljük, azt a versenyzőnek kell kitalálni. Vigyázat, a szimbolban nincsenek feltüntetve azok a további pályaelemek, amik még előfordulhatnak verseny közben! További nehezítés, hogy egy pontmegnevezés angolul van. Indulás a rajtból, érkezés a célba. Ha jól mentél végig a pályán, jó néhány betű kihúzatlanul marad, ezeket összeolvasva idei bajnokokról olvashatsz. Van köztük két kakukktojás, de vajon miért az a kettő? Ezt kell elküldeni a szerző címére, amely a lapban elrejtve található. A helyes megfejtést beküldők között egy 50 év futás – Monspart Saroltának írtuk című könyvet sorsolunk ki. **Jó szórakozást! -háb**

Lábfej hátsó része – kör alakú virágfűzér – megműveletlen föld – vízben tisztít – befelé fújás – egyforma betűk – sűrűl – nyakmelegítő – sekélyen kapál – szigetországi nép – vadlibához hasonló madár – mustárgáz – vad-disznó teszi – kivágott fa fő része – piszok – halkan zörög – szájuereg hátsó része – klub egyede – kéve, nyaláb németül [GARBE] – tova – fa zöldje – patak Érd környékén – az 1972-es (norvég) férfi világbajnok keresztneve – különleges máz – gróf, rövid – személyemre – élehetetlen – nem fölél – Nemzeti Egészség Centrum, rövid – meg tud fogni – rátapaszt – alakatlan – csíkos állat – parány – veszprémi patak – deciliter, rövid – függene – levegő, idegen előtagként – hegyképző – ... Holgerson – állszörzet – a tetején – állóvíz – versenydíj is lehet – ... Taj Po, kínai költő – nem törvényes, röviden – ízletes húsu hal – ... -cakk – kit-... – széles utcaféle

November

H	K	Sz	Cs	P	Sz	V
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30					

December

H	K	Sz	Cs	P	Sz	V
	1	2	3	4	5	
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

Január

H	K	Sz	Cs	P	Sz	V
				1	2	
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

Február

H	K	Sz	Cs	P	Sz	V
1	2	3	4	5	6	
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28						

Köszönet: A 2010-es versenyekről nem adhattunk volna kiírás-kivonatokat a rendezők segítségével nélkül. Sokszor a lapzárta sürgető határideje miatt (több héttel versenyek időpontja előtt) jóval a végleges kiírás elkészülte előtt kaptuk meg a lekiismeretes rendezőktől versenyek legfontosabb paramétereit. A jövőben is várjuk a hasonló segítséget: a 2011-es verseny február/márciusi versenyeiről január közepéig kérünk rövid ismertetőt a következő email-címre: argaygyu@t-online.hu, ha a kiírás lapzártáig nincs az mtfisz vagy btfisz honlapján (a TÁJOLÓ 2011/1-es szám lapzártája: január 25. /kedd/).

VERSENYNAPTÁR KIEGÉSZÍTÉS (november 15 után)

Internet info: www.mtfisz.hu (versenyek) és www.btfisz.hu (versenyek)

- 11. 24. (sze) Parkverseny-16. (3SZ) /-/ SI R: MOM Hsz.
H: Bp. XI. ker., Feneketlen tó melletti park. További információ: www.mom-o.hu.
- 11. 27-28. (szo-v) Mirelit és Zimankó Kupa /rR/ SI R: SMA
Kiírás a <http://sopronitajfutasi.hu/2010/mirelit-zimanko> honlapon lesz olvasható.
- 11. 30. (k) Erdei verseny /./ SI R: HBmTFsz H: Debrecen, Nagyerdő. Kiírás a www.hdbbtfisz.extra.hu honlapon.

SZEZON UTÁNI ESEMÉNYEK

Dec. 26 (vasárnap): KARÁCSONY KUPA /-/ R: MOM. H: Budai hegyek. T: 9.30-10.30 között Hűvösvölgyi Nagyrét, Bobci padjainál. Rajt: 10.30-tól. K: Női: 0-20, 21, 21+, Férfi: 0-20, 21, 21+, Nh.: Előzetes nevezés ajánlott! C: bobci@hotmail.com, vagy Borosznoki László 1126-Bp., Hollósy S. u. 20, fax: 06-1-3559290. Nd.: 500Ft/ffő, dugóka 200Ft (a dugóka a rajtban és a célbaérkezésnél kell, a pályán zsíros kréta lesz). Egyéb: A versenyen mindenki saját felelősségére indul. 10 cm-nél nagyobb hó és -20 Co-nál kisebb hó esetén a versengés elmarad.

Jan. 22 (szo): Budapesti Diák Teremtájfutó Bajnokság. Hely: Gazdagrét, Törökugrató Általános Iskola (1118 Bp., Törökugrató u. 15, megközelítés: a 139 vagy 150-es busszal, részletes infó: www.torokugrato.hu). Jelentkezés 9.30-tól a helyszínen, „0”-idő: 10.00. Kategóriák: Lány és Fiú: alsótagozatos, felsőtagozatos, középiskolás. Nd.: nincs. A játékszabályok ismertetése a helyszínen.

Jan. 23 (v): Ripszám Henrik emlékverseny a szokásos helyszínen (Hűvösvölgy, gyermekvasút végállomás). 9.45-től koszorúzás, a verseny „0”-ideje: 10.00. Eredményhirdetés kb. 12 órakerül a Ripszám emléktáblánál.

TTEV – IX. évfolyam. A tervezett időpontok és helyszínek: **2010. december 12.** (vasárnap!) Gánt-Gránás; **2010. december 28.** (kedd!) Kápolna-pusztá, Köves-völgy; **2011. január 15.** Gém-hegy, Badacsony-hegy; **2011. január 29.** Kőhányás-pusztá, Várgezes; **2011. február 12.** Pustatavám, Csuka-tó

Az edzések lebonyolításában változást nem tervezünk. Első rajt 10 órától, bontás 13 órától. Rajtolás öntevékenyen. A pontokon normál bőja és zsírkréta. Nyomatott szimbolok pályánként. A pontos találkozási helyszínt és a pályaadatokat az edzés időpontja előtt 1 héttel a levelező listán közzé tesszük. Jelentkezéseket attól az időponttól várunk. Az előre jelentkezőknek biztosan jut térkép! A végleges információ – megerősítés, esetleg lemondás – (az időjárásra való tekintettel) csütörtök este vagy péntek reggel kerül föl a levelező listára.

Részvételi díj változatlanul 500 Ft, 16 éves korig 50 %.

Kerényi Dénes (dkerenyi@freestart.hu)

A 2011-es 3SZ versenyek tervezett programja március elejéig:

A versenyek kiírása felkerül a BTFsz honlapjára ill. a levlistára.

	időpont	név	klub	kontaktszemély	terep
1.	febr. 2.	1. parkverseny	Bimahev	Hegedüs Ábel	Farkaserdő
2.	febr. 9.	2. parkverseny	SIR	Kovács Zoltán	?

VERSENYNAPTÁR

3.	febr. 16.	?	?	?	?
4.	febr. 23.	4. parkverseny	Bimahev	Biró Aletta	Millenáris
5.	márc. 2.	5. parkverseny	TTE	Miháczai Zoltán	Városmajor

A versenysorozatról lásd a következő címet:

<http://mono.eik.bme.hu/~vanko/tajfutas/3sz/3SZ2011verseny Naptar.xls>

Február 2. Évadnyitó parkverseny (3Sz/1) R: BIMAHEV, Hsz. nev. Találkozó a Babits Mihály Gimnáziumban (1046 Bp. Tóth Aladár u. 16-18) Parkolás a Tóth Aladár u. végén. BKV: A 20E busz „Művelődési Központ” megállójától É-ra 300m. A 126-os és 126A busz „Gimnázium” megállójától K-re 100m. Jelentkezés 14.30–17.00, nevezési díj 500.–Ft, diák és nyugdíjas 300.–Ft. Térkép: Farkas-erdő, 1: 5000/2,5m, 2011. január, benyomtatott pályával, A/4 genotherm elvehető. Kis papírbóják, zsírkréta, időmérés SI-vel. Rajt 15.00-tól, öltöző zárás: kb. 18.00 (napnyugta 16.53) A pálya kint marad másnapig, lámpával később is lehet futni. Erdei pálya, új térkép, fűtött öltöző, csomagmegőrzés, WC! A versenyt rossz időjárás mellett is megtartjuk, de: ESETLEGES VÁLTOZÁSOK a tájfutó listán! Inf: Hegedüs Ábel 06/20-91-14-014, abel.terkep@chello.hu

Február 23. Harmadik parkverseny (3Sz/3) R: BIMAHEV, Biró Aletta, Hsz. nev. Találkozó a Millenárison (1024 Budapest, Kis Rókus u. 16–20.) a Marcibányi tér felé eső oldalon, a tető alatt. Parkolás: a környéken mindenütt fizetős, legolcsóbb a park alatt, behajtás a Kis Rókus utcából. BKV: A Moszkva térről és a Széna térről pár perc séta. Jelentkezés 14.30–17.30, nevezési díj 500.–Ft, diák és nyugdíjas 300.–Ft. Benyomtatott térkép (2011. február), A/4 genotherm elvehető. Kis papírbóják, SI. Rajt 15.00-tól, pályazárás: 18.00 (napnyugta 17.29) Kibővített, felújított térkép! A versenyt rossz időjárás mellett is megtartjuk, de: ESETLEGES VÁLTOZÁSOK a tájfutó listán és a Tájéoló 2011/1-ben! Inf: Hegedüs Ábel 06/20-91-14-014, abel.terkep@chello.hu

Kiskunhalasi edzőtábor. Jelentkezés január 31-ig, e: gera.tibor@freemail.hu, t: 70-3824673. Terepek: Tázlár, Kunfehértó, Kakas-hegy. Részvételi költség: szállás: 2100Ft/nap, étkezés(szombaton vacsora, egytálétel): 700Ft, térképek(/db): új: 300Ft, használt: 100Ft, szállítás csak külön kérésre, rendezési díj: 200Ft. Nyílt edzőtábor. Minden érdeklődőt szeretettel várunk!

Crosswear

KÜLFÖLDI VERSENYEK 2011

Kedvcsináló többnapos jövő évi versenyekhez

A hagyományoknak megfelelően idén is összegyűjtöttük a jövő évi érdekesebb külföldi versenyeket. Mivel az idei utolsó Tájéoló korábban jelenik meg, mint tavaly, néhány megszokott versenyről még nincs információ, de az év első felében rendezendőről persze akad bőven. Mindez persze csak kedvcsináló, a lista messze nem lehet teljes, de azért próbáltunk a kontinens minél több tájékról keresni többnapos versenyeket.

A tél szokás szerint az Ibériai félszigetre vonzza a tájfutókat, mind Spanyolországban, mint Portugáliában szinte hetente vannak kisebb-nagyobb versenyek. A madeirai versenyről azt az információt küldték a rendezők, hogy 2011-ben nem lesz, de a következő évben nagy dobásra készülnek, érdemes betervezni 2012 januárjára. Most két különlegességről. A skót egyetemisták újra megrendezik tájfutó hétvégéjüket, az első nap az egyik legszebb európai város, Edinburgh belvárosában lehet versenyezni, másnap a szinte a város közepén álló nagy kopasz hegyen. Marokkó új helyszín a tájfutók térképén. Nem is egyszerű versenyről van szó, hanem egy 3 napos szervezett túráról, melynek keretében a városnézések mellett 3 versenyt is rendeznek a résztvevőknek. A találkozóhely Spanyolország déli csücske, s innen mindent a résztvevők alá tolnak, utazástól a versenyen át a szállásig, étkezésig. Ennek megfelelően kell fizetni is, 220 euró a túra ára, e mellett jelenleg 25 ezer forint körüli összegből lehet fapadosal eljutni a kiindulópontig és vissza.

Akinek van ideje, maradhat pár napot Andalúziában, edzethet minden nap és a következő hétvégén versenyezhet is a tengerparti homodúnék között. A spanyol versenyek közül egy újat választottunk március második hétvégéjére, mivel közel van Valenciához, ami viszonylag könnyen elérhető olcsó repülővel. Ugyanezen hétvégén viszont már Közép-Európában is indul a szezon, a Lipica Open immár a 20. jubileumi kiadással jelentkezik.

Dél-Olaszországban már sok éve rendezik a Mediterrán Bajnokságot, most azonban különleges helyszínre, Szicíliaba hirdették meg a versenyt. Egy sprint Palermóban akkor is nagy élmény lehet, he nem akasztjuk össze a bajszunkat a maffiával. Szintén különleges helyszíre költözik a britek megszokott húsvétí versenye, a JK, Észak-Írországba. A nyitó sprint Belfast belvárosában lesz, az erdei versenyek az északir fővárostól délre 30-40 kilométerre.

Május utolsó hétvégéje hosszú hétvége Angliában, ekkor lesz például egy 4 futamos verseny Nyugat-Angliában, Shophire megyében. Írországban a következő hétvége ünnep, a kétévente, csodálatos tájon rendezett Shamrock O-ringen a 4 évvel korábbi helyszínre, a Sheephead félszigetre költözik vissza. Pünkösdkor sok helyen van 3 napos verseny, mi épp a norvégot választottuk ezúttal. Június végének érdekessége, hogy a már évek óta működő grönlandi verseny kibővült, a sziget két pontján is lesz verseny, ami kiegészülve az izlandi folytatással, a North Atlantic Orienteering

nevet kapta. Igazi ingyenség, de meglehetősen drága mulatság. Az osztrákok nagyon ügyesen a magyar rendezésű Szenior VB elé szerveztek egy 6 napost a határhoz közel, majd jönnek a szokásos nyári nagy versenyek Finnországban és Svédországban. Az O-ringen Stockholmtól északra 250 kilométerre lesz, a Fin 5 viszont még soha nem volt olyan könnyen és olcsón megközelíthető Magyarországról, mint jövőre: a versenyhez közel, Turkuba közvetlenül, s épp jó menetrenddel – és az írás pillanatában olcsón – repül Ferihegyről a Wizz Air. A második fél év külföldi versenyre majd a Tájéoló jövő évi 1. számában visszatérünk részletekben. (ág)

Burns hétvége (Edinburgh)	jan. 22-23.
Marokkói tájfutó túra	febr. 19-21.
Andalucia 0-meeting	febr. 26-28.
Portugal 0-meeting	márc. 5-8.
Trofeo Ciudad De Utiel	márc. 12-13.
Lipica Open	márc. 12-13.
Mediterrán Bajnokság	márc. 25-27.
JK	ápr. 22-25.
Springtime in Shropshire	máj. 28-30.
Shamrock 0-ringen	jún. 4-6.
Pünkösdi 3-napos (Norvégia)	jún. 11-13.
North Atlantic 0. (Grönland+Izland)	jún. 22-júl. 3.
Osztrák 6 napos	jún. 23-29.
Midnattsolgaloppen	jún. 29-júl. 3.
O-ringen	júl. 23-29.
Fin 5	júl. 12-17.
Orienteeringonline Cup	júl. 22-26.
Skót 6 napos	júl. 31- aug. 6.
Bohemia	aug. 3-7.
VB Kísérőverseny (Franciaország)	aug. 14-20.

NÉPES NEMZETKÖZI MEZÖNY AZ ŐSZI SPARTACUS KUPÁN

Csodálatos, nyáriás idő várta a smintegy 700 versenyzőt az idei őszi Spari Kupán. A rajtlista olvasgatása alatt mindenki rájöhett, hogy Peo Bengtsson szokásos őszi útja idén megint a Sparin keresztül megy Velencébe, így a legtöbb kategóriában volt egy pár skandináv versenyző. Az enyémben (N60) nyolcunkból hatan voltak svédek, de voltak olyan kategóriák is, ahol jóformán csak külföldiek álltak rajthoz.

A Vértes eléggé leversenyzett terepeiből ezúttal a csakberényi oldalon voltunk, ahol, ha jól emlékszem, már elég régen nem volt nagyobb verseny. Az is érdekes volt, hogy a megszokott erdős terep helyett, az első napon a nyílt terepen kezdtünk, és pályahossztól függően 3-4, de sokaknak 5-6 pont is volt a nyíltban. Ez nem mindenkinek tetszett, de szerintem a változatosság soha nem árt, feltéve persze, ha a pontok kellően kihasználják a terep adottságait.

A szokásos körítés megvolt: szép, kényelmes Cél egy focipályán, ahol lehetett üldögélni, napozni, enni, inni, vásárolni. Volt szpíker, angolul és magyarul, WIFI azoknak, akik még egy tájfutó versenyen se tudnak meglenni a számítógépük nélkül, nemzetközi zászlósor, nívós célkapu, gyors eredmények az interneten, Routegadget stb., stb., szóval a versenynek megadták a módját. Bár az is igaz, hogy a három WC kicsit kevés volt a több mint 600 versenyzőnek, de hát már megszoktuk a sorbaállást. Mivel sok-sok külföldi nevező volt, a nívós célterület biztosan tovább terjeszti majd a magyar tájfutás hírnevét – gondoltam én. Sajnos voltak a versenynek olyan vonatkozásai, amelyek valószínűleg kevésbé öregbítették hírnevünket. Itt leginkább a pályákra gondoltam, de mivel egy szenior női pályából

nem igazságos megítélni egy verseny sikerességét, megpróbáltam minél több emberrel beszélni, fiatalokkal és nem annyira fiatalokkal, nővel és férfival egyaránt.

Az N60-as szombati pálya szerintem még egy intelligens 12 évesnek is meglehetősen unalmas lett volna. Hála Istennek a vasárnapi már komolyabb volt, ott az ember szürkeállományát is megdolgoztatta egy keveset, ami nekem kifejezetten jól esett. Ugyanakkor azt is felfedeztem, hogy az N45-ös szombati pálya rövidebb volt, kevesebb szinttel, mint az N50-es. Ennek mi lehetett az oka? Vasárnap dél körül az egyik F21-es svéd fiatalember úgy nyilatkozott, hogy hiányoztak neki a hosszú, útvonalválasztásos átmenetek, sőt az aznapi pályájának az utolsó harmada nagyon jó közép távú pálya lehetett volna. Érthető, hogy a terep technikásabb része adta ezeket a nehéz, nagyon odafigyelős rövid átmeneteket, de ha már túl sok van belőlük, az már nem klasszikus pálya, legalábbis ő úgy gondolta. Egy nagy tapasztalattal rendelkező szenior barátom még azt is megkérdezte tőlem, hogy

mit gondolok, ránézett-e minden pályára az ellenőrző bíró, mert ha igen, akkor azt kellene ajánlani neki, hogy nézze meg már a még mindig kapható pályakitűzési tankönyvek egyikét, az talán segített volna rajta. Nem akarok túl goromba lenni. Azt is esetleg megértem, hogy két fiatal 20-as éveiben levő ifjú tájfutótól talán nem lehet azonnal elvárni a legnívósabb pályákat – ezt is tanulni, gyakorolni kell. De akkor mire való az ellenőrző bíró? Egy ilyen nívós, nagynevű versenyt, mint az őszi Spari, nem lett volna szabad lejáratni ilyen következetlen, helyenként nagyon zavaros, technikailag érdektelen pályakitűzéssel. Én nem tudom, hogy a magyar tájfutó társadalom zöme egyetért-e velem, vagy nem, de nálam a térkép és a pálya a lényeg. Az előbbivel nekem bajom nem volt, az utóbbival annál inkább. Ha azok nívósak, akkor szívesen elvagyok flancos körítés nélkül is. Fordítva viszont, sajnos akármilyen előkelő a célterület, akármennyire kényelmes és kapható minden, nem biztos, hogy visszajövök jövőre.

Grant Julianna

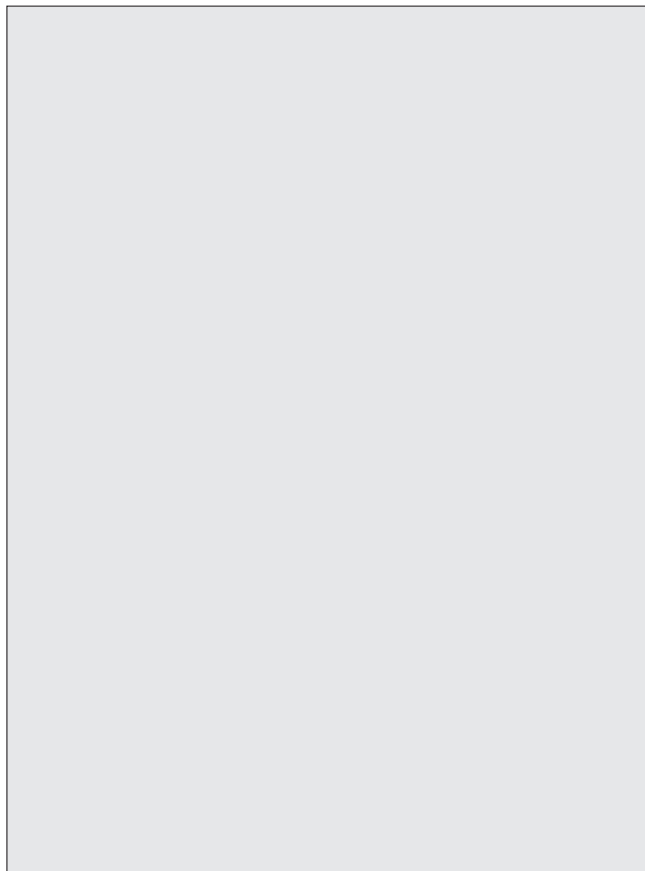
Fotó: Laták Rudolf

OKTÓBERI NAPFÜRDŐZÉS, TERMÉSZETESEN TÁJFUTÁSSAL

Társaságunk tagjait már régóta foglalkoztatta egy jó kis őszi tengerpart környéki 5 napos verseny a dél-olaszországi Puglia tartományban.

Több hónapos tervezgetés, szervezkedés után, megtoldva pár nap Nápoly környéki barangolással, szeptember 28-án el is indult kis csapatunk. (Bugár Józsi és Gitta, Gösswein Jutka, Horváth Gyurika, Lázár Laci, Nemesházi Laci és Kokszi, Olajos F./Szundi/).

09.28./ 1. nap: Itthon már őszi, hűvös idő volt, nagyon reménykedtünk, hogy a nyárba, vagy legalábbis „indián” nyárba érkezünk. A repülő kicsit korán indult, de kárpótolt a csodálatosan tiszta idő, s utunk során végig mindent láttunk az alattunk elterülő tájból. Lassan feltűnt a Vezuv - megérkeztünk Nápolyba. Az első nap városnézéssel telt, ami tavaszi tapasztalataink alapján, nem minden veszély nélküli. Az óváros szűk kis utcácskáin az autók, motorosok és gyalogosok osztoznak számunkra szokatlan módon. Lámpák, közlekedési szabályok nem számítanak, a cél - mindenki érjen el rendeltetési helyéhez minél hamarabb. A lényeg - „járókelő, bámész-kodó turista figyelj, ha kedves az életed”. Azért meg lehet szokni a cikázó mopedeket, a dudálást is. Érdekes módon nagyobb balesetek nélkül úszagyn meg a közlekedést. Igaz, nem nagyon láttunk horpadás nélküli járgányt. Ami viszont kevésbé „szokható” a szemétkupacok. Bár nem sokkal a szemétszállítók sztrájkja után voltunk ott, a helyzet a visszafelé útban sem normalizálódott. De a turista tudjon szelektíven látni, s koncentráljon az élvezetekre (kulturális és kulináris). Tehát, csavargás az óvárosban, templomok, templomok és templomok. (Vannak

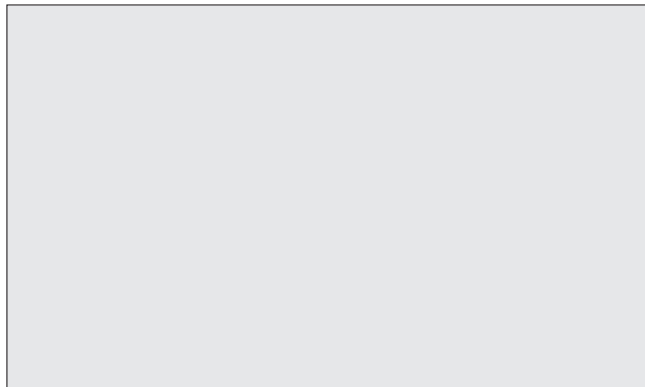
Az utolsó napi verseny térképe

kihagyhatók és kihagyhatatlanok – ilyen a Santa Chiara – melynek csodálatos majolika kerengője igazi ritkaság.) Aztán Castel Nuovo, Umberto Galéria, Piazza Plebistico és a Pantheon utánzó templom. Sajnos a tömegközlekedéssel nem voltunk jóban, mert a metrót kivéve, nem igazán lehet számítani a buszokra. Igaz, időnként egy-két tüntetés is bezavar.

09.29./ 2. nap: Capri. Esős, de nem túl szeles idő. Korai indulás, reggel nélkül, mert bár a szállásunk

reggelivel volt, házigazdánk – az egyébként nagyon segítőkész Rafael –, nem igazán értette mi az a korai indulás. Milyenira mi sem, éppen csak elértük a kompot. Az első vigasztalanul szítált, úgy tűnt Capri nem kedvel minket. Szerencsére később megszánt minket és már napsütésben tudtuk megnézni a látványokat. Augusztus kertje most is lenyűgöző, kilátás a tengerre, a Faraglione sziklák, a Krupp lépcső (a tengerpartról szerpentinszerűen kanyargó lépcső a domb tetején

épült villáig) mind megannyi „leg”. Az ágyúgyáros Krupp lépcsőjének tetejénél szép fehér márványoszlop - kb. 4 m magas Lenin emlékmű... Nápoly zűrzavara után igazi nyugalom és tisztaság - a turisták ellenére. Ezután busszal az ellen településre Anacapriba. A Chiesa di S. Michele kerámia padlójának bámulása letről és fentről (Paradicsom, bűnbeesés, kiűzetés... - csodálatos) Gyalog indulunk a nevezetes Grotta Azzurrához. A levezető ösvényen az a benyomásom, hogy erre évente egy ember, ha jön. A parton már elég sokan vannak, a csónakos emberke viszont úgy látszik az egyéni érdeklődőkre utazik, a kétszemélyes csónakba négyünket tunkol be, (s mivel személyes elszámolásban van a jegyeket szedőkkel, kettőt fizet - négyet vihet) nekünk az 50-ből sem adott vissza. A barlang tényleg szép, kékeszöld, de mégis alapvetően egy turistalélezhető hely. Az igazi érdekesség talán, hogy csak megfelelő, hanyattfekvős technikával lehet a csónakot bevarázsolni a barlangba a magas vízszint miatt. Utána busszal vissza Anacapriba. Libegővel fel a sziget legmagasabb pontjára a Monte Solaróra. Gyönyörű kilátás. A társaság többsége megnézi az Axel Munthe villát: egy svéd származású orvos, aki gyűjtögette a szigeten és környékén található (egyáltalán nem becsült, sőt gyűlölt Tibériuszhoz kötődő) római kori maradványokat - szobrok (torzók), mozaikok, épületdíszek - melyeket villájában, s annak kertjében műértően kiállított. Csodálatos kilátás nyílik a nápolyi öblre a kápolnához vezető 100 fehér oszlopos loggiáról. Innen (327 m) lesétálunk a kikötőbe a citrom és narancsfák övezte föníciai lépcsőn (kb. 800 lépcsőfok, hát nem semmi.). Milyen szerencse, hogy nem erről jöttünk. A tengerre néző színszék figyel minket. Indulás Sorrentóba. Hangulatos városka, az eredeti limoncelló kóstolása és irány Nápoly. Úgy látszik nem a gyorsjá-

Az erdei verseny térképrészlete

ratra szálltunk a circum vesuvianian. Hazafelé elfogyott az egyik literes üveg 38%-os limoncelló, így egész vidáman érkezünk meg. Vacsora után a gyümölcs egy méretazonos műanyag bidében lett felszolgálva. Este sör, bor és limoncelló mellett az élmények megbeszélése.

09.30./ 3.nap: Reggel, napfelkelte fényképezése a teraszról (a Vezuv kráteréből jött fel a Nap). Mai program az Amalfi part. Hermész ma sem vesz minket szárnyai alá, az utazás meglehetősen elhúzódik, de kárpótól a táj a csodás Amalfi parton. A busz elképesztően kanyarog, nem tudod merre nézz - előre, hátra - hegyre fel, vagy le a mélybe. A meredek hegyoldalakon megannyi megbújó kis hegyi falu, kupolás fehér házak, citrom és narancsültetvények, a tenger felé meredek sziklák, szaracén őrtornyok. A busz kanyarokban dudál, szembejövő kivár. Kis programmodosítás, először Ravellót nézzük meg fenn a hegy tetején. Na erre is több idő kellett volna. Amalfi - végre nyitva van a dóm, és a kerengő. Battyogás a városban. Sajnos későre jár Positano kimaradt.

10.01./ 4. nap: Fortuna ma kegyeibe vett. A repülőtérré menet a megállóban maradt a kézipoggyászom, amiben az értékesebb dolgaim voltak. Nem túl nagy hittel visz-

szamentem és láss csodát, a csomag ott szobrozott magányosan a megállóban. Felvettük a bérelt kocsiat. Az előre rendelt Fiat bravo helyett egy C-4-es Picassót kaptunk, nagyon jó, újszerű és bivalyerős volt, csak egy kicsit iszákos. Ha már itt vagyunk, fel a Vezuvra, majd bedugulva Pompeibe. Az ókori „kövek” nézegetése kicsit elhúzódik, pedig ma még át kell szelnünk a csizmát. Nagyrészt autópályán, majd kacsaringós tengerparti úton, végül is előmunkálataimnak köszönhetően ¼ 10-re keresgélés nélkül megtaláljuk a kempinget, ahol már csak a biztonsági őr vár ránk. Szállásunk látványos tengerparti apartman.

10.02./ 5.nap: Terv: hangolódás a versenyre, edzőtérkép felvétele, ismerkedés a környékkel.

A camping és a szállásunk remek (kivéve az emeletes ágyat, tengeribetegség garantált, de kiiktattuk). Még „maszek” strandunk is van. Elmegyünk Rodi Garganicoba, keressük a versenypontot, ahol semmi. Nyoma se. (Útközben nagyobb boltban vásárlás - közel 20 euróval átvágtak.) Megnézzük Ischitellát (kevésbé szép, de nem ronda) és Vico del Gargano. Utólag a három legszebb egyike Monte San Angeloval és Viestével együtt.

10.03./ 6. nap: Ismét versenyközpont, már legalább kiírtak valamit.

Prológ 16 óra helyett 11-13 között. Kezdünk hangolódni az olaszos stílusra. Rajtlista csak az első két napra, a továbbiakban, mint kiderül, a rajt előtt max. 1 órával. Olyan is volt, hogy a versenyzők előbb érkeztek, mint a rendezőség. Egy kicsit mozogtunk a keskeny, de érdekes, kivételesen fákkal borított tengerparti prológtéren. Kimegyünk a homokos partra, vállalkozó kedvűek fürdenek. A víz először hűvös, de a nap szépen süt, egyáltalán nem fáztam. Majd hazaindulunk. Peschici előtt a tengerparton találunk egy látványos halászhelyet étteremmel, reménykedtünk egy igazi olasz halvacsorában, de a konyha csak ½ 8-kor kezd. Így a kempingben piz-záztunk, itt is helyi sütsék, mindenre fel vannak készülve, finom volt.

10.04./ 7. nap: Első versenynap, de majd csak este. Napközben városnézések. Vieste, a tengerparton a leg-szebb kisvároska, itt már találkozunk a verseny plakátjával is. Beesünk egy tengeri herkenyűtűket kiállító múzeumba, fantasztikus milyen formákat képes az élővilág létrehozni. Keresgetjük a helyi nevezetességeket, majd GPS ellenére elkevergünk s fantasztikus, régi olajfaültvények közt bóklászunk. Végül megérkezünk Carpinoba, s némi városnézés után Rodi Garganico megyünk az

első, éjszakai városi etapra. Érdekes volt, nagy felhajtással, a város vendégül látja a futókat. Tésztaételek változatos feltétekkel, helyi borok.

10.05./ 8. nap: Végre erdő! Foresta Umbra - jóval nagyobb tölbrök és sziklák, mint ahogy az előzetes térkép alapján gondoltam. Az olaszos rendezés itt sem hazudtolja meg önmagát: a versenyt természetvédelmi területen rendezték, s mikor megkérdeztük, hogy hol a WC, a World Tour rendezői lazán körbementek az erdőre. Egyébként nem sokat variálnak a rendezéssel. Célépítéshez, SI-hez, mindenhez kivonulnak egy kis teherautóval 2-3 fővel, célkapu, egy asztal az időméréshez, se kordon, se karózás, se reklámok, kivéve talán a városokban, se öltözősátor, semmi. Érdekes, nemzetközi verseny, szinte csak skandinávok vannak, mi csak színesítjük a palettát, hazaiak egyáltalán nem indulnak. A terep hasonlít a szlovéniai tölbrösökre, kövesek és elég mélyek. A kisebb utak nehezen követhetők. Többen hibáztunk, jó nagyot. Verseny után megnézzük a környék híres zárandokhelyét, Monte San Angelo-t. A város egy magas gerincen épült, különlegesen érdekes a barlangtemplom, s úgy néz ki, alaposan felkészültek az évszázadok alatt a zárandokokra, az

egész hegyoldal tele van a kis cellák-ból átalakított lakásokkal.

10.06./ 9. nap: Pihenőnap - a verseny szempontjából. Ma minden-képpen adni akartunk a kultúrának is, meg akartunk keresni egy, a térképen szereplő régészeti parkot. Miután már egyszer Viestében találtunk rá utalást, de akkor nem találtuk, velünk nem lehet kitolni, gondoltuk. Azért is megkeres-sük. Igaz eldugva, de megnéztük a Parco Archeologico Della Salata-t, kerítésbérlettel. Ez egy igen érdekes őskeresztény temetkezési hely, a parti barlangokban több sorban sziklába vésett sírok, az aljában, oldalában, mindenütt ahol helyet találtak. Aztán tovább ismerkedünk a Forestával, túrázunk egyet.

10.07./ 10. nap: Dél előtt Forestában egy középtávúnak nevezett, de igazából rövidebb verseny, a tölbrök között más irányból, majd miután örökök küzdünk a szieszta miatti nyitva tartásokkal, beülünk egy véletlenül nyitva tartó vendéglőbe Vico del Garganoban, végigesszük az előételeket, nem igazán a mi zsebünknek való összegért. (Igaz, családias kiszolgálás volt.) Késő délután a 4. forduló Ischitellában, a leg-kevesbé érdekes verseny-árosban, rengeteg lépcső le és föl, nem túl fantáziadús pályák, viszont most is vendégül látnak minket.

10.08./ 11. nap: Reggel búcsú a tengerparttól, utolsó versenynap. A Peschiciben lévő verseny érinti az óvárost is, mely érdekesebb volt az eddigieknél. Utána némi pizzakóstoló, majd irány Nápoly, ill. Solfatara. Ez egy alvó vulkán krátere, melyből ma is forró (140 - 160 fok) kénese gőzök törnek elő. A Bocca Grandéban folyamatosan fortyog a forró homok, és környé-ken lévő köveken különböző krisztályformákban csapódik ki a kén. Érdekesebb, mint a Vezuv. Leadjuk a kocsikat, búcsú Nápolytól, holnap korán reggel hazaindulunk.

Lázár László - Gösswein Judit

Kényelmes Cél

LEGYÉL TÖRZSTÁMOGATÓ!

Az idén ismét meghirdeti a Budapesti Tájfutók Szövetsége a törzstámogató rendszert. Ez a támogatói forma bevált, az elmúlt évben is sokan támogatták a szövetséget. Most azonban jelentős változás történt a jogszabályokban: a támogatás nem jár együtt személyi jövedelemadó ill. adóalap csökkentéssel, így a támogatásról igazolást sem kell adni.

Támogatóink jelentős része eddig sem vette igénybe ezeket az adózási kedvezményeket, így bízunk benne, hogy a továbbiakban is számíthatunk adományaikra.

A Törzstámogatók három fokozata a következő:

bronz fokozatú támogató, aki legalább **8 000 Ft**-ot fizet be.

ezüst fokozatú támogató, aki legalább **12 000 Ft**-ot fizet be.

arany fokozatú támogató, aki legalább **20 000 Ft**-ot fizet be.

Támogatóinktól nem csak pénzt kérünk, hanem tanácsaikra, javaslataikra is igényt tartunk. Szeretnénk, ha az évről-évre egyre erősödő Törzstámogatói kör a budapesti tájfutósport igazi támasza lenne, az a biztos bázis, akikre mindig támaszkodhatunk.

Valamennyi támogatónkak tiszteletpéldányt küldünk a szövetség Tájéoló című lapjából, ezen felül az Ezüst fokozatú támogatókat a Budapest normáltávú egyéni bajnokságára, az Arany fokozatú támogatókat pedig valamennyi Budapest bajnoki fordulóra meghívja a szövetség.

A remélt támogatást a Tájéoló novemberi (10/8.) számához mellékel csekken vagy átutalással (AXA Bank, Számlaszám: 1700019-12846995 Budapesti Tájfutók Szövetsége) kérjük befizetni. A csekkre kérjük ráírni: **Támogatás**. Minden eddigi és új törzstámogatóknak köszönjük az anyagi segítséget.

BTFSZ Elnöksége

BUDAPESTI TÁJFUTÓ NAPOK

A Budapest Tájfutók Szövetsége 2011. január 22-23-án rendezi a Budapesti Tájfutó Napokat, melynek rendezvényeire tisztelettel és szeretettel meghívunk.

Program: Január 22. (szombat)

10.00 Diák Teremtájfutó Budapest Bajnokság a Gazdagrét-Törökugrató Általános Iskolában (1118 Bp., Törökugrató u. 15.)

11.30 Budapest Tájfutója díjak átadása

16.00 Szenior találkozó (Bp V. Curia u. 3. földszinti nagyterem)

Budapest Tájfutó Sportjáért díj átadása. Kötetlen beszélgetés

18.30 Bajnokok vacsorája

Január 23. (vasárnap)

9.45 Koszorúzás a Ripszám emléktáblánál

10.00 Ripszám Henrik emlékverseny

12.00 Eredményhirdetés a Ripszám emléktáblánál.

ELŐZETES BUDAPESTI VERSENYNAPTÁR

Budapest sítájfutó bajnokságai	.01.8-9.	Hangya SE
Bp. nappali egyéni bajn.	.03.14.	Tabáni Spartacus
Budapest középtávú egyéni bajn.	.03.19.	Hegyvidék-MOM SE
Bp. hosszútávú egyéni bajn.	.03.26.	BEAC
Budapest váltóbajnoksága	.03.27.	BEAC
Budapest éjszakai egyéni bajn.	.04.15.	Postás SE
Budapesti diálolimpia	.04.16.	Tabáni Spartacus
Tájékozódási Sportok Fővárosi Fesztiválja	.04.16.	Tabáni Spartacus
Budapest tájkerékpáros bajn.	.06.09.	Hangya SE
Budapest rövidtávú egyéni bajn.	.07.09.	Hidegkúti Spartacus
Bp. pontbegyűjtő csapatbajn.	.08.27.	Tabáni Spartacus
Budapest csapatbajnoksága	.09.18.	Hegyvidék-MOM SE

TÁJOLÓ ELŐFIZETÉS 2011-RE

Jövőre nem lesz változás a Tájéoló kivitelében. Továbbra is 8 szám fog megjelenni, egy szám 40 oldalas lesz + közepén az eredmények oldalai. Minden számban 24 színes oldal lesz, így könnyebb lesz térképeket, színes fotókat közölni. Az előfizetési díj csak minimális mértékben változik.

Tehát a jövő évi árak:

Az éves előfizetési díj 2011-re **5000 Ft**, külföldre **8000 Ft**.

Jövőre is lesz DVD melléklet, amelynek költsége további 1000 forint.

Egy példány ára: 650 Ft

Akik támogatják a szövetséget, azoknak tiszteletpéldányt küldünk, az Arany és Ezüst fokozatú támogatóknak DVD-t is.

Az előfizetési díjat az utolsó számhoz mellékel csekken vagy átutalással (AXA Bank, Számlaszám: 17000019-12846995 Budapesti Tájfutók Szövetsége) kérjük befizetni.

Figyelem! A régi OTP-s csekkek már nem használhatók!

A megrendelő nevét és címét olvashatóan, nyomtatott betűkkel kérjük felírni a csekkre. Ugyanezen a csekken lehet a szokásos támogatásokat is befizetni, ebben az esetben a csekk „Közlemény” rovatába nem „Tájéoló előfizetés”-t, hanem „Támogatás”-t kell írni. Az év hátralévő rendezvényein, valamint a BTFSZ-ben és a téli edzéseken személyesen is előfizethető az újság. Várjuk az előfizetéseket!

SAM

MIÉRT DOBOG A DOBOGÓ-KŐ?

A címben feltett kérdésre és még sok másra is feleletet kapunk Dobogókőről szóló sorozatunkban, amelynek kezdetét az idei, XV. Dobogókői Hegyi Futóverseny időpontjához igazítottuk. A cikksorozat a HM Hadtörténeti Intézet és Múzeum támogatásával jön létre.

Dobogókőn több természeti sportágnak sok nagy eseménye zajlott és kerül sorra napjainkban is. Ezek jó részét sorra vesszük majd, különösen azokat, amelyeket térképpel is tudok illusztrálni.

„Bemelegítésnek” két ritkán látott térképészletet mutatok be a területről.

E lap alsó részén az eddigi (talán) legjobb Dobogókő térkép látható, a Top-O-gráf készítette 1994-ben a Pilisi Parkerdő megrendelésére az Országos Erdészeti Egyesület Vándorgyűlésének programfüzetéhez. A helyszínelés (főként a szép sziklarajz) Kovács Péter kollégánkat

dicséri. Terveztük önálló megjelentetését is, de ez sajnos nem valósult meg.

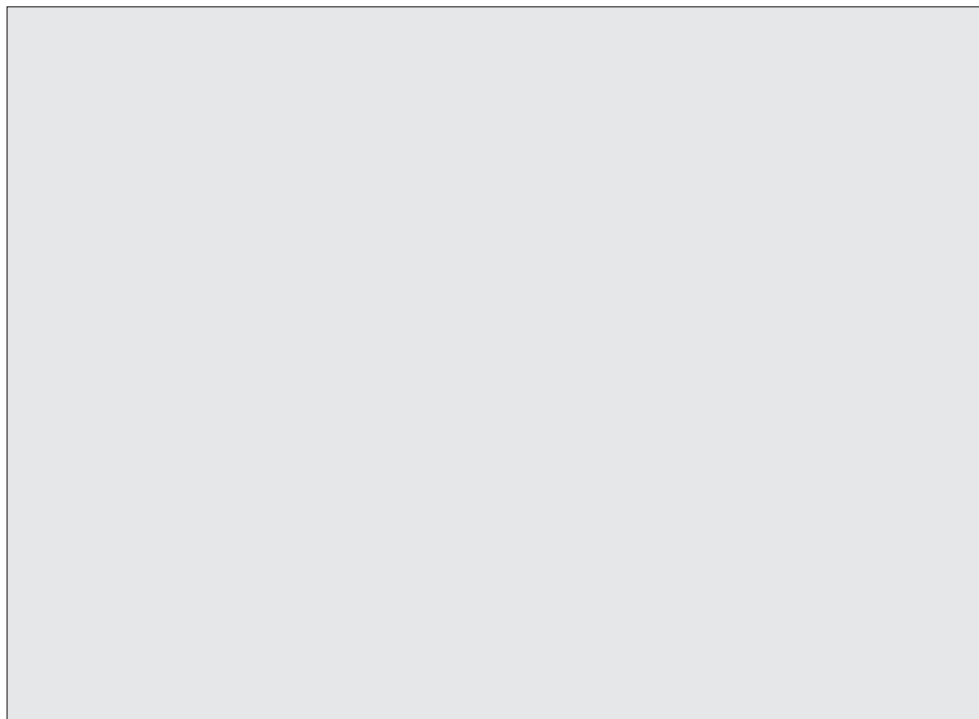
Méretaránya 1 : 10 000, alapszintköze 10 m. (Sajnos a kép nem sikerült igazán jól, az eredeti a füzet borítóján van és már kissé megkopott.)

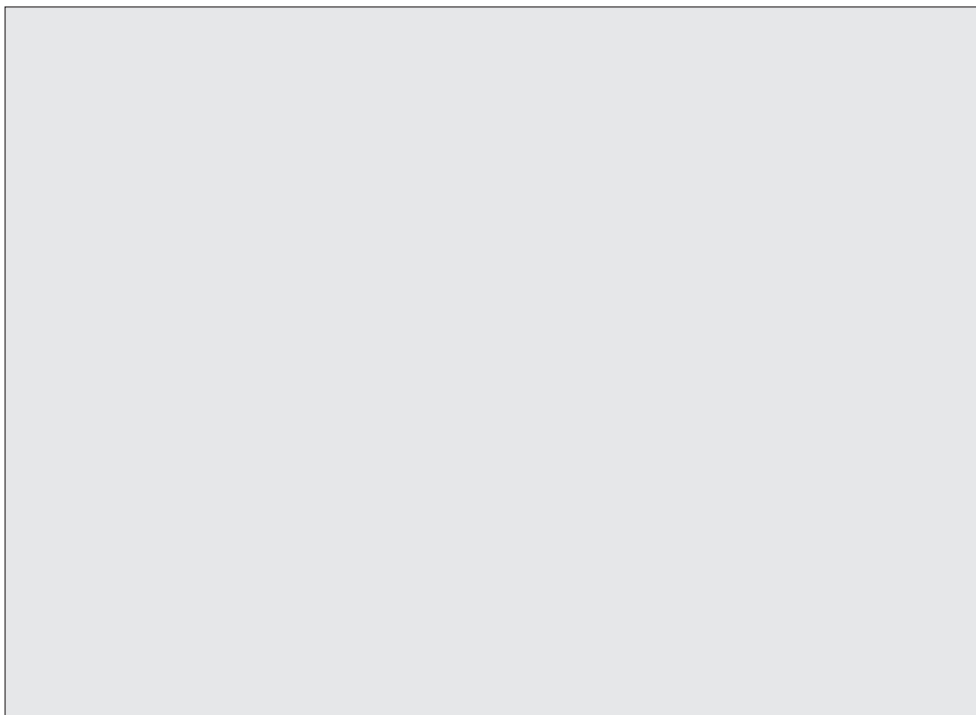
A túlsó oldalon az első dobogókői építészeti szabályzat mellékletét képező térkép látható (kicsinyítve, eredetiben 36x31 cm). 1944-ben (!) jelent meg a Fővárosi Közmunkák Tanácsa kiadásában, ugyanis egy 1938-as belügyminiszteri rendelet a „székesfőváros környékéhez” sorolta az „ú. n. Dobogókő területét is”. Az „A” övezet szállodaépítésre, a „B” és „C”

lakóházak építésére szolgál, a világosabb zölddel jelölt „B” csak abban tér el a sötétebbtől, hogy a főút mellett fekszik. A 42 oldalas szöveges rész hosszan értekezik a „D” azaz hétvégi házas övezetről is, illet azonban a térkép nem tüntet fel. A feketével berajzolt épületek vélhetően a meglévő házak. Dobogókő végül nagyjából e szerint a tervzet szerint épült ki, mindössze a délnyugaton ábrázolt két osztatlan „C” övezetű folt nem épült be (részben a bemutatott területen kívül esnek), a többi (maig foghíjasan), de megvalósult. Később újabb területek beépítését is engedélyezték, ezek közül főleg a szálloda és melléképületei ütnek el az erdei környezettől.

A sorozat következő részeiben a környék sokféle térképéből és bőséges turista irodalmából szemezgetünk.

**Hegedüs Ábel térképész
HM Hadtörténeti Intézet
és Múzeum Térképtára
hegedus.abel@hm-him.hu**

Graffic-Com hirdetés 12,5x8 cm

SÖTÉR JÁNOS KITÜNTETÉSE

A tájfutás érdekében végzett hosszú és kimagasló szakmai munkájának megbecsüléseként kapott számtalan díj, érdemérem és elismerés után Sötér János nyerte el az idei Tájfutó szív kitüntetését.

Sötér János a '60-as évek közepén ismerkedett meg a tájékoztatósi versenyzéssel, amikor fiatal atlétaként még Iharos Sándor sokszoros világcsúcstartó írta számára az edzéstervet és szívében megkülönböztetett helyen a hegymászás állt. Bár az emlékezetes '67-es Pamír túrára a szó szoros értelmében „orrvérzésig” végzett futóedzéseket, decemberben a Tátra-gerincen rá kellett jönnie, hogy lehetetlen az előírt lendületes 100 métereket lefutnia az övig érő hóban. Így végül maradt a tájfutás. 1969-ben készítette első térképét a szezonnyitó pilisszentlászlói Petőfi Sándor emléktáborban. A következő évben már a nemzetközi Hungária kupa térképére kapott megbízást Skerletz Iván főtájtól, akit ebből a szempontból példaképének tekintett. Válogatott versenyzőként sok szép

nemzetközi siker részese volt, 1972-ben a cseh-szlovákiai Staré Splavyban tagja lehetett a VB bronzérmes váltónak.

Pályafutásában fordulópontot hozott az 1973-as zalaegerszegi Hungária sajnálatos utolsó napja. A nagyszabású verseny megsemmisítéséhez vezető bonyodalmak után az MTFSz teljhatalmú elnöke magához parancsolta azt a két elvetemültet, akik meg merték övni az elit pályát. Titeket válogatottakat nem azért tartunk, hogy hóbörogietek, hanem hogy versenyezzetek! - mondta. Ha nem tetszik a térkép vagy a pálya, akkor csináljatok jobbat. Különbön mehettek oda, ahova akartok!

Janó vette a lapot és el is kezdett térképeket készíteni a szövetségi rendezvényekre. Hihetetlen munkabírása és a szövetségi munkához nélkülözhetetlen kompromisszum-készsége mellett ebben az is erősen közrejátszott, hogy képes térben látni a domborzatot, így jól tudja kanyarítani a szintvonalakat. A Nemzetek versenye rendezvények után 1983-ban már ő volt a magyar VB legfőbb térképésze. Helyesbítői munkájának sikere nemzetközi meghívások özönét hozta számára. Azóta is fáradhatatlanul készíti a térképeket, számtalan VB és EB rendezésében vett részt a világ több pontján.

Bozán György átadja a díjat Sötér Jánosnak

Janó rendkívül jó érzékkel veszi észre azokat a részleteket, amelyek alapján futásközben lehet navigálni. A sok felkerés közepette hivatásos térkép-helyesbítő lett, mert egy idő után már ebből kellett megélnie, amiért áldozatkész családtagjait is elismerés illeti. Sajátos helyzetében igazi profi helyesbítővé vált: annyit dolgozik egy térképen, amennyit a megrendelő óhajt. E tekintetben úgy tűnik az olaszok a legjobb megrendelők. A gyűjtők számára különösen becseksek Janó szenzációs térképei a Dolomitokból vagy akár az Etna környékéről. Azért a 2009-es VB derenkí térképe sem volt rossz, meg is kapta érte az Év térképe kitüntetését.

A Tájfutó szív elismerést civil kezdeményezésre 2005-ben alapították azok számára, akik a háttérben nagy szakmai hozzáértéssel, önzetlenül munkálkodnak a tájfutás színvonalának emeléséért – a sportág hivatalos vezetése részéről érkező különösebb elismerés nélkül is. Sötér János e tekintetben talán kivételesnek számít, hiszen évtizedek óta tagja az Elnökségnek és vezeti a Térképbizottságot, aktív részese lehet a döntéseknek, a sportág irányításának. Munkáját javarészt a közfigyelem és széleskörű elismerés mellett végzi. A díjat odaitéló grémium kivételesen mégis mellette voksolt, aminek indoklását az egyik tag úgy fogalmazta meg, hogy csak azért mivel Sötér János a hazai tájfutás emblemikus alakja!

Koccintás az ünnepelt egészségére

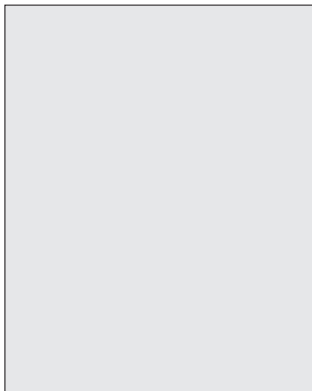
Bozán Gy.

MI TÖRTÉNIK A KÉK SÁTOR ALATT?

Miközben az évek óta megszo-
kott Pécs és Szeged vetélke-
dést figyeltük a bajnoki pontver-
seny élén, feltűnhetett, hogy két
őszi OB-s hétvégén is a Tabáni
Spari szerezte a legtöbb pontot
(Salgótarján, Bánkút) és a többi
versenyen is beleszólt a nagyok
vetélkedésébe. Az edző, **Gyalog
Zoli**, az Egyesületi váltóbajnoksá-
gon tanítványival egy csapatban
futva nyerte meg a bajnoki címet,
és lányaik is ezüstöt szereztek. Pár
éve, miután több élvonalbeli ver-
senyző távozott az egyesületből,
újra kellett kezdeni a csapat építé-
sét. Azóta egyre jobban haladnak
előre a pontversenyben, 2008-ban
13., 2009-ben 5., 2010-ben 3. és
ráadásnak a Váltó Ligát is meg-
nyerték. Zolit kérdezzük a siker-
hez vezető útról.

**Hogyan kezdtétek el az építkezést? Saját
nevelésű, vagy inkább más egyesületek-
ből leigazolt fiatalokból áll most a gárda?**

Az általad említett élvonalbeli
versenyzők távozása szerencsére
nem vetette vissza a fejlődésünket,
mivel ekkor már egy igen nagy
csapattal dolgoztam. Az akkori 30
fős gyerekcsoport mellé további

torozások által 1-2 éven belül
40 fő fölé emelkedett a létszá-
munk. Többségében saját nevelésű
tanítványok vannak a Spariban,
de akadnak, akik az alapokat a
nevelőklubjuktól szerezték meg.
Ezek a tanítványaim egy-két kivé-
teltől eltekintve 12-14 éves koruk
környékén találtak meg minket.
2002-ben vettem át a Sparis ifjak
edzőmunkáját édesanyámtól, s
mondhatom, a siker évről évre
biztatóbb. Mivel én is csak ekkor
kezdtem el ezzel a sporttal ismer-
kedni, így több évbe tellett, amíg
a tájfutás fortélyaital megismer-
kedtem. A tájfutást csak az után
kezdtem el, hogy ideiglenesen
elvéllaltam a gyerekek futó edzé-
seit. Velük együtt sajátítottam el a
technikákat, ami talán még segített
is abban, hogy megértsem a prob-
lémáikat.

**Hogyan találunk meg Téged a kezdő- és a
már gyakorlottabb tájfutók?**

A gyakorlottabbak, hallva az itt
folyó edzőmunkáról, figyelnek fel
ránk. A kezdőkkel, mint más után-
pótlást nevelő klubnál, több szá-
lon jönnek a gyerekek. Évente 3-4
alkalommal végzek toborzást isko-
lákban, főleg a tornatermi tájfutást
alkalmazva. Sokan találunk meg az
internetről is, de a legtöbben talán

a szájról-szájra terjedő informáci-
ók által kerülnek le hozzánk.

Hány gyerekekkel foglalkozol?

Jelenleg 64 fős a versenyekre járó
18 év alattiak bázisa. Egy-egy ver-
senyre 30-40 fő fiatalall szoktunk
megjelenni.

Milyen a lemorzsolódás?

Sajnos sok szülővel nehéz elfogad-
tatni, hogy ez a sportág igen sok
hétfégi időt vesz el a gyerekek éle-
téből, így akadnak, akik abbahagy-
ják, de szerencsére sokakat sike-
rül megfogni, és megtartani akár
„hobbista” tájfutónak. Szerencsére
a lemorzsolódó gyerekeknél több
új jön, s így összlétszámunk így
tovább gyarapszik.

Hol és hogyan edzettek?

Egyesületi titkokat nem árulhatok
el. A Tabán és környékén szok-
tunk futni heti 3-4 alkalommal.
Krasznai Orsi segítségével immá-
ron 3 csoportnak vannak külön
edzései. Míg ő a kezdőkkel térké-
pezik a környékbeli parkokban, én
a többieknek tartok fizikai edzést
(kicsik, nagyok órás csúsztatás-
ban). Szerdánként elmegyünk a
kisversenyekre, és péntekenként
elméleti edzéseket is tartunk.

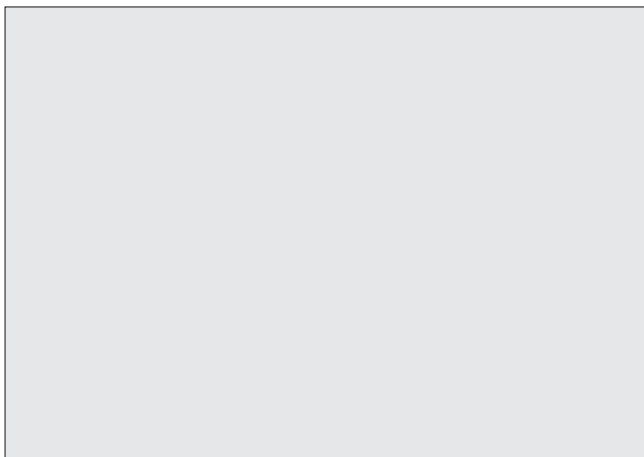
**Milyen csábító erőt, vagy éppen szigor-
t alkalmaztok a gyerekek edzéseivel kap-
csolatban?**

Állandó jelenléti ívet vezet a felesé-
gem (aki szintén az edzések állandó
tagja), így havonta ők maguk is
látják az edzések látogatottságát,
mikor a levelezési listánkon kör-
beküldöm. Van egy csocsoasztal
a klubhelyiségünkben, melyért
komoly küzdelem folyik az edzé-
sek végeztével.

**Hogyan teremtéd meg a tekintélyedet?
Hallgatnak rád? Hogy szólítanak a gyere-
kek? Zolibá?**

Mivel már 8 éve tanítok iskolában,
így nincs gondom a fegyelmezés-
sel. Véleményem szerint elfogad-
ják a tanácsaimat és hallgatnak
rám. Természetesen, mint minden
tájfutó, ők is tegeznek (kivéve, aki-
ket a suliban is tanítok). Mivel én

Az egyéni OB-n

Öröm

is velük együtt edzem, versenyzek, így eléggé közvetlen a kapcsolatom velük. Többen csak a jó hangulat miatt járnak le az edzésekre.

Sok edzőtábort tartotok. Hol, milyen szempontok alapján választotok helyszínt? Hány gyerek vesz ezeken részt?

A gánti bázishelyünkre és a Vértesbe szinte minden évben 2-3-szor térünk vissza. Ezen kívül arra törekszem, hogy minél változatosabb helyekre vigyem a csoportot. Idén 6 saját rendezésű táborban voltunk (Bükk, Aggtelek, Budapest, Vértes 3), és 7.-ként még a kiskunhalasiba is elmentünk. A helyszín kiválasztása egy-egy versenyt követően történik, mikor megtudom, hogy vannak jó térképek, s ideális szállási lehetőség. 30-40 fő között van az átlagos részvételi arány, az edzéseken ennél még többen is jelen vannak. Aztán néha még úgy alakul, hogy a többnapos verseny is edzőtáborrá bővül.

Honnan van pénzetek? Hogyan fedezitek az edzések, a táborok, a versenyek, az utazások, a felszerelések költségeit?

Sajnos nincsen. Vagyis anyyi, amennyi kell, mindig akad, főképp édesapámnak, Tódornak, a szakosztályvezetőnek köszönhetően,

aki szinte „főállásban” látja el társadalmi munkában a szakosztály ügyeit. Jelenleg nagyon nem gazdaságos utánpótlás nevelő klubot fenntartani. Az élversenyzőket (akik szerencsére egyre többen vannak) támogatjuk, ahol tudjuk, de külső források híján ez egyre nehezebb. Talán majd a sportágfejlesztési terv elfogadása után többet tud erre fordítani a szövetség.

Sok szülő is tájfut. Szoktatok szülői értekezletet tartani?

Minden év elején tartok egy szülőit, amúgy számukra is van egy levelező listánk, amivel szinte napi kapcsolatban vagyok mindenkivel. A csapat harmadának szülei már eleve tájfutók, másik harmada a gyerekei révén került kapcsolatba a sportággal, a harmadik harmad még csak szemlélődője a versenyeknek.

Jó látni minden versenyen a nagy kék közösségi sátrak alatt folyó társasági életet. Milyen a tájfutáson kívüli élet egy ilyen sikeres csapatban? Milyen egyéb alkalmakat teremtetek a csapatszellem fejlesztésére?

A csapatszellem nagyon jó, köszönhetően annak, hogy minden korosztályban igen nagy létszámmal rendelkezünk. Igyekszem figyelni,

hogy minden évben legyenek nem tájfutással kapcsolatos programok. Tavaly sárkányhajózni voltunk, idén paint-ballozni ment a csapat. A nagyobbak együtt járnak moziba. Csapat-összekovácsolásnak számon a Budapest Maraton váltón való indulást is minden évben, ahol idén 5 db 5 fős csapatot sikerült indítanom. A nagy létszámnak köszönhetően több baráti társaság is kialakult a klubon belül, s ez nagyon jó légkört teremt mind az edzéseken, mind az edzőtáborokban, versenyeken.

Van-e valami, amit külföldről lestetek el?

Van külföldről leigazolt versenyzőnk, aki sokat mesélt az ottani edzésekről, és például ennek hatására kezdtük el a péntekenkénti terep- és pályaelemzéseket. Versenyek után mindenki berajzolja a RouteGadget-ba az útvonalát, és aztán együtt megbeszéljük. A következő verseny terepéről pedig igyekszünk régi térképet beszerezni, előre elemezgetjük, megbeszéljük a jellemzőket, a szükséges technikákat.

Hogyan tudod ennyi gyerek felkészítését, versenyeztetését megszervezni hétről-hétre?

A legnagyobb munka a szállítás, nevezések, szállás, étkezés megoldása. Ezt csak úgy tudom megoldani, hogy amikor lehet, megpróbálok előre dolgozni. A szállítás terén elengedhetetlen az aktív szülők segítsége.

Te is aktív, élmezőnybeli sportoló vagy. Nem sok ez így? Nem félsz, hogy kiégsz? Naponta hány órát foglalkozol tájfutással?

Tisztában vagyok azzal, hogy előbb-utóbb lesz majd hullámvölgy is, de remélem ez még soká nem fog bekövetkezni. Szerintem manapság elengedhetetlen, hogy egy edző aktív részese legyen a versenyeknek. E nélkül nem tudnék igazán véleményt formálni egy-egy versenyről. Minden évben újabb célokat tűzök ki

magam elé, így tudom, miért küzdök, s ennek érdekében állandóan jártatom az agyam, hogy mi mindennel tehetném változatossá az edzésprogramot. Az edzéseket és az adminisztrációt is beleszámítva napi szinten átlag 3-4 órát foglalkozom a Spari dolgojaival, és ehhez jönnek még a „24 órás” hétvégi „munkák”.

Milyen sport múltad, végzettséged van, és van-e más állásod is?

Korábban 14 évig öttusáztam a KSI-ben, ahol 1998-ban ifjúsági Európa-bajnok lettem csapatban, egyéniben 4. VB-n szintén csapatban 3. helyezést volt a legjobb eredményem. Testnevelői és gyógytestnevelői diplomám mellett elvégeztem a középiskola tájfutó edzőit is. Mint azt az előbb mondtam, főállású tanár vagyok, emellett úszásoktatással is foglalkozom.

Van-e időd a magánéletre is?

Feleségem, Anett mindenben mellettem áll, segít, amiben tud. Ő a csapat „szíve”. A magánéletemben

arra van időm, amire szeretnék, tehát ha kezdek besokallni, kicsit félreteszem a tájfutással kapcsolatos teendőimet, s mással foglalkozom.

Minden úgy alakult-e az évben, ahogy szeretted volna?

Szinte tökéletes évet zártunk. Összesen 12-en végeztek az élen a különböző országos bajnokságokon. Az év elején kitűzött célokat bőven felülmúltuk.

Szerinted együtt marad-e ez a fiatal csapat felnőttként is? Tervezed-e egy következő generáció felnevelését is?

Biztosan lesz lemorzsolódás, de az az érzésem, hogy sokan közülük megmaradnak az utókornak is. Egyre erősebb az összetartás, formálódnak a barátságok. Ez a társaság már a második generációm. Még fiatal és lendületes vagyok, amíg bírom, szeretném folytatni az alapoktól a felnőttkorig tartó felkészítést.

Hány válogatott versenyzőtök van?

Ebben az évben egy versenyzőm volt kint a Serdülő EB-n, Weiler

Virág. Remélem jövőre többen lesznek az utazó csapatban.

Mivel lehetne még segíteni benneteket? Miben van hiányérzeted?

Elengedhetetlen még egy edző bevonása. Ezt a munkát januártól édesanyám fogja ellátni.

Családod mellett áll-e a munkádban? Édesanyád, Csipike, és édesapád, Tódor is aktívak a szervezésben, velük mennyire, miben működsz együtt? Melyiküktől örökölted ezt a kitartást?

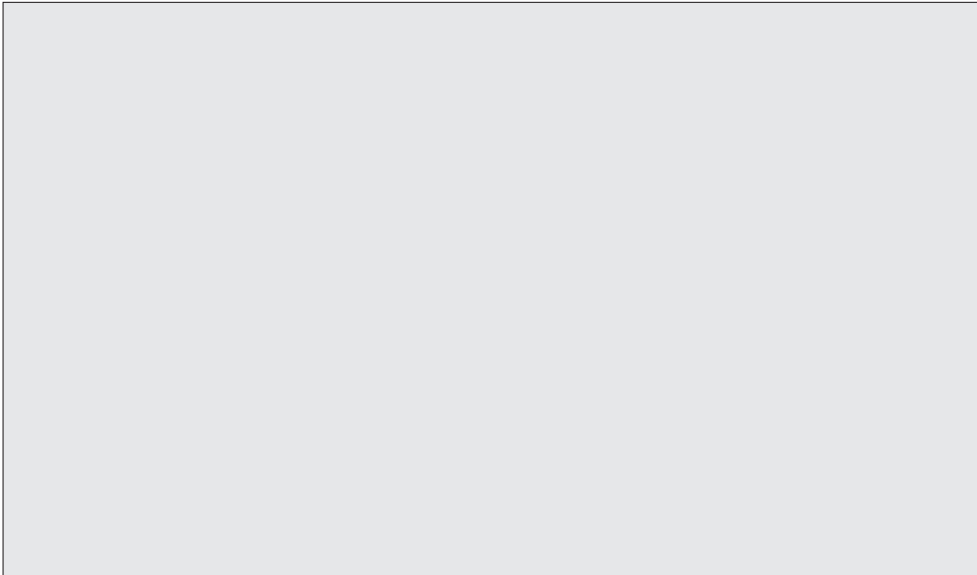
Kettejük támogatása, segítsége nélkülözhetetlen a munkámban. Mindkettejüktől örököltem ehhez a munkához nélkülözhetetlen tulajdonságokat. A precizitást pl. apámtól, az állítólagos türelmemet édesanyámtól.

Kik segítenek még a Spariban?

Feleségem, a szüleim, és Krasznai Orsi mellett a „kiöregedett” fiatalokra is gyakran számíthatok. Klubelnökünk Máthé Pisti is besegít, ahol tud, s a szülők többsége is a segítségemre van.

Köszönjük a válaszokat!

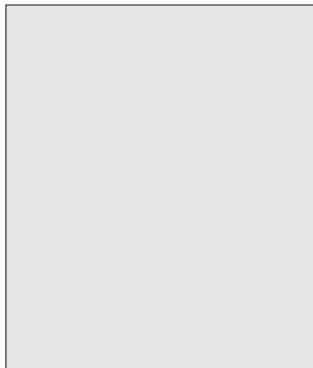
Bacsó P.

VILÁGBAJNOKSÁG TRONDHEIMBEN – RENDEZŐI SZEMMEL (2)

Indulás augusztus 5-én Várpalotáról az első hajnali busszal. A sofőr a frászt hozta rám, azzal biztat, hogy nem biztos, hogy elérünk Pestig, mert a busz kuplungja vackol. Csak le ne késem a repülőt! De simán felértünk, az első akadályt vettem. A reptéren összefutok Zempléni Rékával, Göteborgba utazik egy tájfutó családhoz, majd együtt jönnek át a VB-re. Így gyorsabban telik az idő. Ez életem második repülőútja, a repülés továbbra is csodás, most alig van felhő, lehet látni is. Göteborg igen kicsi reptér, egy nagyobb konténerépület az egész. Rékát várják a svéddek, én innenől kezdve magamra vagyok utalva.

A városban találkozok a CS lánnyal, akinél aludni fogok, elmegyünk várost nézni. Ehhez napijegyet kell venni, 65 Kr, én annyit közlekedtem vele, amennyit bírtam, főleg villamossal, de jó a hajóra és a buszra is. Valahol eszünk hallevest, ez egész más, mint nálunk, van benne lazac meg egyéb hal, kis rák, répa, zöldség, tejfőlés, kapros, habart, és valami

fűszert is tartalmaz. Voltunk egy parkban, ahol rénszarvast lehet látni. Olyan állatok vannak benne, amik Svédországban honosak, de nem állatkert, hanem egy nagy park, itt-ott van egy-egy elkerített rész, ahol állatok vannak, pl. foka, a többi meg szabadon járható közpark. A botanikus kertben találunk két tájfutó bóját. Kérdezem, hogy edzés van, vagy csak úgy kint hagyják? Ahogy nézem, az egyik fixen rögzített, drótkötéssel, a másik csak ki van rakva + szúróka. Ingrid rábeszél, hogy menjek ki a

Göteborg melletti szigetekre, hajóval, nagyon megérte.

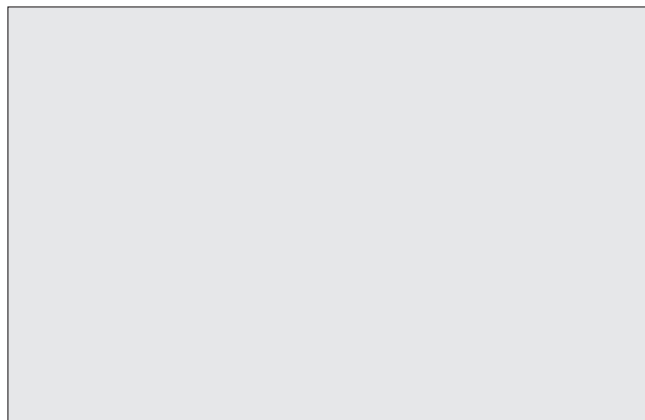
Másnap sajnos esik az eső, városnézés villamosról, időnként megállok fotózni. Délben indul a vonatom Oslo felé, de előbb hozzá kell jutnom a vonatjegyeimhez. A jegyeket interneten keresztül vettem, itt a kódot be kell ptyögnni egy automatába és kiadja a jegyet. A svéd vasút által kiadottat sikerül is, de NSB automata nincs Göteborgban, viszont norvég vonatra szól a jegyem. Végül felszállok a visszaigazoló e-maillal, izgulok (kelet-európaiság), mit szól a kalauz a „jegyemhez”, de végül nincs semmi gond, csak az első norvég állomáson le kell szállnom és kiváltani a jegyet az automatából. Szóval futással érkezem Norvégiába, mert a mondott 15 perc helyett csak 5 percm van megtalálni az automatát, rájönni, hogyan működik, kiváltani a jegyet és visszamenni. A kódot el is rontom 3-szor, míg sikerül, kitépem a jegyet és rohanok vissza, a vonat meg azonnal indul. Egy családi vagonba kerültem véletlenül, van hely a babakocsiknak, játszórész a nagyobbaknak, utaznak kisgyerekekkel, meg még kisebbel, kocsival, biciklivel, sível, mindennel.

Osloban van pár szabad óráim, megnézem azt, amire tavasszal nem jutott idő. Trondheimbe éjszakai vonattal megyek, este 11-kor indul, és reggelre van ott. Adnak egy csomagot az ülésezés helyéhez is, benne vékony takaró, felfújható kispárna, szemellenző, fülldugó, az alvás komfortosabbá tételére. Sok helyen megáll éjszaka a vonat, de tudok aludni. Hajnalban (még szürkület van) egy völgyben megyünk, a völgytalpon felhőpaplan ül, felette meg kilátszanak a hegyek, sejtelmes, horrorfilm-

A rajtsátorban

be való háttér. Szombat reggel 7-kor Trondheimben minden és mindenki alszik. Kibuszozok a sícenberbe, ami a világ végén van, és teljesen elhagyatott, félig kész aréna, lézeng 1-2 rendező. Elmagyarázom, ki, s mi vagyok, kisütjük, hogy a Panoráma hotelbe kellene mennem, mert ma már ott van a regisztráció, de az nagyon messze van. Kezdek fogalmat alkotni a trondheimi távolságokról. Hákon később levisz a hotelbe, az első, akibe ott belebotlok, az Skulo, mint a magyar csapat kapitánya. A regisztráció hamar megvan, megkapom az akkreditációs kártyát + 1 db pólót (egész hétre!) + egy táskát a 4. Bulletinnel és egy fürdőbelépőt. A suliba, ahol majd alszom, egy másik rendező visz el, ez sincs közel. A tanteremben egy csapat ír a hálótársam, álmomban is angol beszédet hallgathatok. Ezután már csak leendő csapatfőnökömet, Trondot kell megtalálnom, SMS-ben felveszem vele a kapcsolatot. A WOC-Tour (kísérőverseny) rajtszemélyzetbe osztottak be. Most már kezdek hinni benne, hogy valóban VB-t fogok rendezni.

08.08. Vasárnap még nincs munkánk, elmegyek megnézni a sprintet. A selejtező Sverresborg városrészben volt egy skanzenben, az is hegyoldalba épült, mint itt minden, volt benne szint rendezés. A rajtlista sokáig nem volt kirakva, végül egy belga csajtól kértem egyet, hogy megnézzem. Kerestem egy jó helyet, ahonnan lehet fényképezni, aztán izgultam, kinek hogyan sikerül a selejtező. Egyedül Lenkei Zsolt jutott döntőbe. A skanzenben muzeális traktorok és régi gépek is voltak kiállítva, működőképesek és be is indították őket. A döntő délután Trondheim főterén volt. Csak a közvetlen célterületet választották le kordonnal, a befutópont körül még mászkáltak a nézők, meg a két előző pont körül is, ami nem

Serpák vagyunk

tudom mennyire volt zavaró a versenyzőknek. Nagyon gyors, pörgős volt a döntő, egymás után jöttek a futók. Utána megnyitőünnepség, ami elég sajátos volt: minden bevonuló nemzetet köszöntötték az anyanyelvén, pár mondatos hivatalos szöveg a polgármestertől és a norvég szövetség elnökétől, meg némi kerettörténet, amiből nem sokat érttem. Hazafelé a séta bő 1 óra volt, útközben találtam egy szép tavat (Kyvannet), kíváncsi voltam, mennyire hideg. Ahogy megyek a tóhoz, valaki elolvassa a pólómat magyarul. (egy éjszakai OB-s volt rajtam) Egy magyar családba botlottam bele, 4 éve élnek kint, itt született a kislányuk és kb. 1 hete költöztek a környékre. Fürödni voltak, amit ezután én sem bírtam kihagyni, annyira nem is volt hideg.

08.09. Mától már munka van, reggel találkozás Tronddal és Cecilivel, majd jön Robert kocsival, ő visz ki a Jervskogen arénába, ez olyan 40 percnyire van. 9-en vagyunk a rajtban, ami csak gyalog közelíthető meg, minden felszerelést fel kell cipelni, berendezni a rajtot, hogy nullidőre minden álljon. A talaj olyan, mint a vizes szivacs, reménytelen, hogy szárazon maradjon a cipő. Az

EMIT-tel kicsit más a rajtolás. Kordon úgy nincs, mint nálunk, csak a földön vezetünk szalagokat. Lapozom a rajtórát, erre lépnek be a versenyzők, majd a sátorban felveszik az EMIT-papírt, utána kapják a szimbolt, megállnak a térképes kosarak mellett, a rajt pillanatában nullázzák az EMIT-et és veszik el a térképet. 4 folyosón zajlik a belépés, ebből egy a nyílt kategória. Ami más, mint nálunk: nem állnak tömegével a rajtvonalra, hanem szépen távolról nézelődnek, csak a belépés percében jönnek oda. Általában két dolgot kérdeznek, hogy ez a rajtidő, vagy erre kell beállni, és van-e rajtbója. Aki meg lekési a rajtját, azt a sárga sátorba kell irányítani, mert EMIT-tel kicsit másképp kell kezelni a kését. Ennyit el tudok mondani angolul, többen feltételezik, hogy mint rendező tudok norvégül, a végén már ez a pár válaszmondat megy norvégül is, igaz lassan, tagoltan. Kb. 2,5 órán át tart a rajt, a végére kisüt a nap. Utána összekapaszkodás, jó sok cucc van, 3 sátor, asztalok, székek, lécek a szimbolhoz, térképtartó ládák, maradék térképek, és mindet egy menetben le kell vinni.

Rövid pihenő után újra serpa üzemmód, fel kell vinni a holmit

egy hegyoldalba, és kiépíteni a holnapi rajtot. Linda megmutatja, hogy melyik hegyre fogunk felmászni. Előbb lankásan, majd hirtelen meredeken fel a hegyoldalon, újból egy enyhébb rész következik, végül mászás egy bevágásban, szó szerint. Felépítjük a 2-es és az 1-es rajtot is, nincsenek messze egymástól. Közben bogyókat eszünk: a fekete áfonyát ismerem, de van egy helyi specialitás, mocsári hamvas szeder (norvégül: molte), ez sárga és nem szúrós. Linda szerint a lelőhelye hétpecsétes titok. A talaj mocsaras, a fű alatt vízerecskék csörgedeznek, egy nagyot cuppan a cipóm, és beleragad, percekig eltart, míg ki tudom húzni. Lent nevetve mesélem a többieknek, miért maradtam le.

08.10. Tegnap a térképek kivételével mindent felcipelünk, ma viszont a térképeket az előfutók (reggel jönnek vagy húszan, és minden pályát lefutnak, a kísérőversenyen is!) viszik magukkal, már csodálkozom, hogy semmit nem kell felvinni, mikor kiderül, hogy fejenként egy 10 literes kanna vizet mégis. Erősen gondolkodom, hogyan fogom a meredekeken felcipelni, de kiderül, hogy csak az első aljáig kell, ott lesz ivási lehetőség. Fent már gyakorlatlan rendezzük be a raj-

tot, finoman permetez a köd, horrorfilmszerű a háttér, és jól jön a tavalyi VB-s esőkabát. Ma nagyon sokan késték le a rajtot, többször szét kellett túrni a már összecsomagolt térképeket.

Elbúcsúzunk a Jervskogentől, ide már nem jövünk. Az út egy gyönyörű tó mellett vezet, itt-ott elpötytyintve benne 1-1 sziget. A norvégok jól választanak versenyhelyszínt, kettő már meglévő síarénában van, csak a versenyhez kell egy kicsit átalakítani. Délután ír lakótársaim rábűvölték a laptopjukat a tanteremben lévő kivetítőre, így online szurkoltunk a fiúknak a selejtezőn. Még fotóz-

tam egy kicsit a sulikörnyékén, meseszép házikók vannak, nem nagyok, pont akkora, amekkora egy családnak elég. Nem tudom, milyen lehet annak, aki egész életében itt él, engem lenyűgöz. De az is igaz, hogy nagyok a távolságok, Trondheimben vagy kocsival járnak az emberek, vagy biciklivel, gyalog nem nagyon. Esetleg sírollerrel, az is népszerű, de nem feltétlenül a járdán használják, láttam olyat is, aki az úttesten ment vele, amikor jött egy autó, akkor meg kitette a kezét és bekanyarodott balra! Rossz volt nézni, öngyilkosjelölt.

*Folytatjuk
Kép és szöveg: Pózna Edit*

Hirdetés

**Hátsó
borító**